KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА“

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 173 V. 1937 — Kuusipäivän 6:s päivä — Perjantaina heinäkuun 30 p:nä

Omaksuttava bolshevistisen johtamisen taito

NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin päätökset ja toveri Stalinin antamat ohjeet pleenumissa tekemässään selostuksessa ja loppulausunnossaan saivat aikaan suuremmoisen nousun koko puolue-elämässä.

Toveri Stalin loistavasti ja selvästi hänelle ominaisella yksinkertaisuudella paljasti ja samalla osoitti syyt niiden virheiden muodostumiselle, joita ovat tehneet useat puolueemme johtavat toverit työssään ja joiden olemus on siinä, että "... viehättyneinä taloudellisiin menestyksiin, he alkoivat nähdä tässä asiassa kaiken alun ja lopun, ja sellaisiin asioihin, kuin Sovettiliiton kansainvälinen asema, kapitalistinen ympäröinti, puolueen poliittisen työn voimistaminen, taistelu tuholaisuutta vastaan jne. — eivät yksinkertaisesti kiinnittäneet huomiota, arvellen, että kaikki nämä kysymykset ovat toisarvoisia tai jopa kolmasarvoisia asioita".

Paljastaen puutteellisuudet työssämme toveri Stalin osoitti perustoimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä voidaksemme menestyksellisesti likvidoida nämä puutteellisuudet ja paljastaa ulkomaalaisten vakoiluosastojen trotskilais-buharinilais-fasistiset agentit, spionit, diversantit ja tuholaiset.

Toveri Stalin julisti uuden loosungin, joka täydellisesti vastaa nykyistä ajankohtaa, loosungin kaaderien poliittisesta kasvattamisesta, bolshevismin valtaamisesta ja poliittisen huolettomuuden likvidoimisesta. Kaikkien sekä puolueeseen kuuluvien että puolueen ulkopuolella olevien bolshevikien tehtävänä on joka päivä horjumatta taistella tämän stalinilaisen loosungin täydellisen toteuttamisen puolesta.

Jo v. 1933 tehdessään yhteenvetoja ensimmäisestä pjatiletkasta, toveri Stalin varoitti:

"... Vallankumouksellinen valppaus on juuri se ominaisuus, joka nykyään on erikoisen välttämätön bolshevikeille".

Kuluneet vuodet ovat täydellisesti todenneet oikeiksi tämän johtajamme varoituksen. Meille bolshevikeille on nyt valppaus tarpeen enemmän kuin koskaan ennen. Tästä suurena opetuksena ovat viime aikoina suoritetut kansan vihollisten, fasismin agenttien ja spionien trotskilais-buharinilaisten ja niihin kietoutuvien porvarillisten natsionalistien paljastamiset.

Juuri senvuoksi, että eräät puoluetoverimme unohtivat toveri Stalinin varoituksen kaikinpuolisen valppauden kohottamisen välttämättömyydestä, kansan vihollisten onnistui, huolellisesti maskeeraten toimintansa, verrattain pitkät ajat suorittaa katalaa työtänsä. Ainoastaan valppauden heikentämisellä on selvitettävissä se tosiasia, että esimerkiksi meidän Karjalan puoluejärjestössämme, huolimatta siitä, että oli suoritettu puoluedokumenttien tarkastus ja vaihto, jäivät paljastamatta trotskilaiset Peril (entinen Aluekomitean työntekijä) Aksenovskij, Shiff (entinen Narkomfinin työntekijä) Pavlovitsh ym. (Karellesista), kansan vihollinen, natsionalisti Järvimäki Kontupohjasta, Marttinen Narkomzemistä ym.

Nämä tosiasiat puhuvat siitä, missä määrin eräiden puoluetovereiden keskuudessa ovat vallinneet aina viimeaikoihin saakka itserauhoittuneisuuden mielialat, jotka vuorostaan ovat johtaneet poliittisen vaiston tylsistymiseen ja synnyttäneet tuon idioottimaisen taudin — poliittisen huolettomuuden.

Puoluejärjestöjen vaalikokoukset, eräitä yksityisiä poikkeuksia lukuunottamatta, olivat joukkojen todellisena bolshevismin kouluna ja olivat kaiken puoluetyömme uudelleen järjestämisen alkuna. Vaalikokouksissa esitettiin kymmeniä arvokkaita ehdotuksia, jotka olivat suunnattuna kaiken puoluetyön edelleen parantamiselle, aatteellis-bolshevistisen kasvatuksen ja vallankumouksellisen valppauden kohottamiselle.

Puolue-elinten vaaleista on kulunut jo yli kahden kuukauden, mutta voimmeko me sanoa, että jokainen puoluejärjestö on bolshevistisesti ryhtynyt toteuttamaan stalinilaista loosungia bolshevismin valtaamisesta? Ikävä kyllä, tätä me emme voi sanoa. Selvänä todisteena tästä ovat aivan viimeajan tapahtumat. Totta kyllä, suurin enemmistö puoluejärjestöistämme sekä puoluetyöntekijöistämme ovat huomattavasti parantaneet työtänsä. Esim. Aunuksen rajonissa Raikomin työntekijät ovat useammin alkaneet käydä peruspuoluejärjestöissä ja avunantoa on voimistettu. Erikoisen huomion alaisena ovat vaaleissa nostetut uudet puolueorganisaattorit. Raikomi järjestää näille erikoisia neuvottelutilaisuuksia. On elävöitynyt agitatsio ja joukkotyö. Puolueaktiiville on alettu pitämään säännöllisesti luentoja erilaisista puolue- ja yhteiskunnallisista kysymyksistä.

Mutta kaikki nämä toimenpiteet ovat vain ensimmäisiä askeleita koko puoluetyön uudelleen järjestämisessä. Raikomi ei ole kyennyt oikealla tavalla johtamaan kommunistien kasvanutta aktiivisuutta. Yhä edelleenkin ovat rempallaan sellaiset työalat kuin työ puolueen kandidaattijäsenten keskuudessa, työ myötämielisten keskuudessa. Kerrassaan heikkoa on päätösten täytäntöönpanon tarkastus.

Useat puoluejärjestöt (Aunus, Kemi, Kalevala) kerrassaan heikosti ohjaavat sovettien työtä ja valmistautumista uusiin vaaleihin. Uutta vaalilakia ei selvitetä perusteellisesti. NKP(b):n Petrovskin rajonikomitea on unohtanut ja jättänyt oman onnensa nojaan, ja johtonsa ulkopuolelle kokonaisen järjestön — Homselän metsäpunktin järjestön.

Uusien tulokkaiden puolueeseen vastaanotto — yksi tärkeimmistä työaloista on unohdettu ja jätetty kokonaan itsevirtauksen varaan. Todisteena tästä on esim. se, että Rukajärven, Repolan, Tunkuan ja Kalevalan rajoneissa ei kuluvan vuoden ensimmäisellä puoliskolla ole hyväksytty puolueeseen yhtään henkilöä. Petroskoin kaupunkikomitea on tänä aikana hyväksynyt kandidaatiksi ainoastaan 2 henkilöä ja siirtänyt kandidaateista jäseniksi 4 henkilöä.

Näin ei saa edelleen jatkua. On aika ryhtyä tositeolla realisoimaan käytännössä NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin päätöksiä ja toveri Stalinin antamia ohjeita sekä vaalikokouksien päätöksiä perusjärjestöissä.

Laajemmin on kehitettävä kritiikkiä ja itsekritiikkiä. Mitä päättäväisemmin on kohotettava jokaisen kommunistin valppautta ja kasvatettava joukkoja leniniläis-stalinilaisen leppymättömyyden ja horjumattomuuden hengessä kommunismin kaikkia ja kaikenlaisia vihollisia vastaan. Päättävästi on likvidoitava tuholaisuuden seuraukset kansantaloutemme eri aloilla.

Bolshevikien poliittinen aktiivisuus kasvaa päivä päivältä. Puolueeseen kuuluvat ja puolueen ulkopuolella olevat bolshevikit ovat täynnä halua työskennellä enemmän ja paremmin, työskennellä siten kuin sitä vaatii puolue. Puoluejärjestöjen ja puolue-elinten tehtävä on siinä, että tämä joukkojen aktiivisuus tulisi organisoitua ja suunnattua oikeille raiteille.

Rakastaa puoluetta, suojella puoluetta merkitsee ennenkaikkea rehellisesti täyttää NKP(b):n KK:n ja toveri Stalinin ohjeet. Senpä takia on tositeolla ryhdyttävä bolshevismin valtaamiseen ja päättävästi likvidoitava poliittinen huolettomuutemme.

Sadonkorjuu

Kolhoosi "Putj Kommuny", Kuibyshevin nim. om. kolhoosi ja useat muut kolhoosit Vieljärven rajonissa ovat alkaneet rukiin korjuun. Heinäkuun 27 päivään mennessä olivat "Putj Kommuny" ja Kuibyshevin nim. om. kolhoosit korjanneet sadon 2 hehtaarilta.

Miten meidät otettiin vastaan Kremlissä

Luon katseeni Punaiselle torille, Kremlin torneissa oleviin kultaisiin tähtiin ja tunnen: olen liikutettu. Ja miten voi olla olematta kiihtynyt, kun tietää, että näkee heti rakkaan Stalinin!

Astumme Georgijevskin saliin. Tänne ovat kokoontuneet ystävät, toverit ja Moskova—Pohjois-Amerika matkan järjestämisen avustajat.

Mutta äkkiä sali täyttyy tervehdyshuudahduksilla, riemukkaalla, iloisella huminalla. Sisälle tulevat puolueen ja hallituksen johtajat, tulee meidän kallis ja rakas toveri **Stalin.** Hänen jälkeensä tulevat tt. **Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Kalinin, Tshubarj, Mikojan, Jezhov.** Me kolme nousemme pöydän takaa ja näemme, että toveri Stalin etsii meitä silmillään. Hän näki meidät ja kädenliikkeellä kehoitti presidiumin pöydän taa. Suunnattoman onnen ja ilon vallassa nousen pöydän takaa, minua seuraavat toverini.

Toveri Stalin lujasti puristaa käsiämme, syleilee. Hän suutelee minua, Baidukovia ja Beljakovia kuin isä. Meitä tervehtivät, meitä onnittelevat ja syleilevät toverit Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Kalinin, Tshubarj, Mikojan ja Jezhov.

Istuudumme presidiumin pöydän taa. Puhetta johtaa tov. **Schmidt.**

Viriää vilkas keskustelu. Toveri Stalin kyselee yksityiskohtaisesti meiltä lentomatkasta, on kiinnostunut siitä, minkälaisia vaikeuksia kohtasimme matkallamme. Iosif Vissarionovitsh laskee leikkiä Baidukovista, sanoen, että nyt hän ei ole ainoastaan lentäjä, vaan myöskin kirjailija. Keskustelulla on erikoisen lämmin, sydämellinen luonne. Se tempaa meidät mukaansa kokonaan.

Otto Juljevitsh Schmidt antaa minulle puheenvuoron. Nousen seisomaan ja käännyn toveri Stalinin puoleen.

Amerikassa meille lahjoitettiin pystykuva, siihen on kaiverrettu nimemme ja lentoon lähtömme ja maahan laskeutumisemme ajat. Pystykuvaan päälle on asetettu lentokone, jossa on sanat: "Stalinilainen matkareitti". Syvän kunnioituksen ja uskollisuuden tunteella minä luovutan tämän pystykuvan hänelle, joka on meitä kasvattanut ja opettanut — toveri Stalinille.

Ilta lähenee loppuaan. Me hyvästelemme puolueen ja hallituksen johtajia...

Lähden Kremlistä, ollen täysin vakuutettu siitä, että jokainen tehtävä, jonka puolue ja hallitus minulle uskovat, tulee kunnialla täytetyksi.

VALERIJ TSHKALOV.

Heinäkuun 26 p. palasivat Sovettiliiton sankarit Tshkalov, Baidukov ja Beljakov historialliselta lentoretkeltä Moskovasta Pohjoisnavan yli Amerikan Yhdysvaltoihin.

Kuva miitingistä Valko-Venäjän asemalla Moskovassa. Vasemmalta oikealle toverit BAIDUKOV, BELJAKOV, LITVINOV, N. S. HRUSCHEV, TSHKALOV, SCHMIDT, ROSSINSKIJ. Puolueen ja hallituksen nimessä esiintymässä Puolustusteollisuuden kansankomissari toveri RUHIMOVITSH. Sojuzfoto

Tov. M. M. SLAVUTSKIN nimittämisestä SSSR:n täysivaltaiseksi edustajaksi Japaniin

SOVETTILIITON TOIMEENPANEVAN KESKUSKOMITEAN PRESIDIUMIN PÄÄTÖS

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean Presidiumi päättää:

Nimittää tov. Mihail Mihailovitsh Slavutskin SSSR:n täysvaltaiseksi edustajaksi Japaniin.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja M. KALININ.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri A. GORKIN.

Moskova, Kreml, heinäk. 27 p. 1937.

*

Mihail Mihailovitsh Slavutskij syntyi vuonna 1898 Krementshugin kaupungissa. Opiskeli Polyteknillisessä instituutissa. Vuonna 1919—1920 työskenteli RSFSR:n ensimmäisenä täysvaltaisena sihteerinä Buharassa. V. 1920—1921 — aluksi varakonsulina ja sittemmin vt. pääkonsulina Geratessa (Afganistan). Vuonna 1921—1923 — referenttinä ja Lähimmän Idän osaston johtajan apulaisena Ulkoasiain kk:ssa. V. 1923—1924 — pääkonsulina Taulisessa (Irani). V. 1924—27 — SSSR:n lähetystön ensimmäisenä sihteerinä ja valtuutettuna Iranissa. V. 1928—1929 — Ulkoasiain kk:n Keskisen Idän osaston johtajan apulaisena. V. 1930—1931 — Ulkoasiain kk:n valtuutettuna Tazhkentissa. V. 1931 alkaen — SSSR:n pääkonsulina Harbinissa.

Kuibyshevin alueen selsovettien puheenjohtajien neuvottelu tov. V. M. MOLOTOVILLE

SSSR:n Sovnarkomin puheenjohtajan tov. V. M. Molotovin nimelle on saapunut seuraava telegrammi Kuibyshevistä:

"Kuibyshevin alueen selsovettien puheenjohtajat, kokoontuneina neuvotteluunsa käsittelemään SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin valmistautumista, lähettävät Teille, sovettihallituksen uskollisolle päämiehelle, toveri Stalinin uskolliselle asekumppanille bolshevistisen tervehdyksensä. Olemme kokoontuneet tänne sillä hetkellä, kun koko maamme, joka elää suuren Stalinilaisen Konstitutsion lipun alla, valmistautuu vallan korkeimpien elimien vaaleihin, kun selsovetit järjestävät työtään uudella tavalla, Stalinilaista Konstitutsiota vastaavasti.

Me tajuamme ne suuret tehtävät, jotka meille — selsovettien puheenjohtajille — on asetettu vallan korkeimpiin elimiin valitsemisen yhteydessä. Me olemme velvollisia saattamaan sovettisynnyinmaan suuren Stalinilaisen Konstitutsion jokaisen kansalaisen tietoon, että jokainen työtätekevä tietäisi ne oikeutensa ja velvollisuutensa, jotka Konstitutsioon on merkitty. Me olemme velvollisia saattamaan jokaisen valitsijan tietoon uuden vaalilain, jossa on esitetty Stalinilaisen Konstitutsion julistaman todellisen sosialistisen demokratian korkeat prinsiipit. Me olemme velvollisia poistamaan ne puutteellisuudet, joita vielä on selsovettien työssä, järjestäen työn uudella tavalla.

Vakuutamme Teille, toveri Molotov, ja Teidän kauttanne kalliille sovettihallituksellemme, että tulemme tekemään kaikkemme, suoriutuaksemme näistä tehtävistä.

Eläköön Työläis-Talonpoikainen hallitus ja sen johtaja tov. Molotov!

Eläköön kommunistinen puolue!

Eläköön kansojen johtaja, ystävämme ja opettajamme toveri Stalin!"

Sovettizhurnalistit Tallinnassa

TALLINNA, 29 heinäk. (TASS). Eilen saapui Helsingistä Tallinnaan sovettizhurnalistien delegatsio, joka on matkalla Baltian maissa. Sovettizhurnalisteja oli vastaanottamassa Virossa oleva SSSR:n täysivaltainen edustaja tov. Ustinov, Viron zhurnalistien liiton delegatsio sekä sovettiedustajiston jäseniä. Käytyään ulkoministeristössä, sovettizhurnalistit otti vastaan kansantalousministeri Selter, joka väliaikaisesti hoitaa ulkoministerin tehtäviä. Sitten kävi delegatsio katsomassa parlamenttitaloa. Tämän jälkeen oli edustajistossa vastaanottotilaisuus sovettizhurnalistien kunniaksi. Illalla oli kaupungin ulkopuolella sijaitsevassa zhurnalistien liiton lepokodissa päivälliset.

Espanjan rintamilta

(TASSin tietojen mukaan)

KESKIRINTAMA

Kapinallisten aloittama vastahyökkäys Brunetan rajonissa on pysähtynyt. Kapinallisten hyökkäykset ovat huomattavasti heikentyneet. Viimeisten kolmen viikon aikana ovat kapinalliset kärsineet suuria menetyksiä.

Kapinalliset ovat hyökkäyksellä yrittäneet katkaista liikenteen tiellä, joka yhdistää Posoblancon ja Villanueva de Cordovan. Hyökkäys on torjuttu.

Guadalamiaton sektorissa (Cordovan vesisäiliöiden sijaitsemispaikka) tasavaltalaiset joukko-osastot ovat edenneet kaksi kilometriä.

Tasavaltalaisten lentokoneet ovat menestyksellisesti pommittaneet kapinallisten asemia Adamusin vuoristossa. Heinäkuun 26 ja 27 päivinä käytyjen menestyksellisten taisteluiden jälkeen tasavaltalaiset pitävät Cordovasta tulevaa tietä konekiväärituleen alla.

Tasavaltalaiset ovat menestyksellä torjuneet kapinallisten hyökkäykset Pico del Agilan ja Cierra de Castannon välisessä rajonissa.

Taistelukentälle kapinalliset jättivät 200 kuollutta. Pico del Agilan kukkula on hallituksen sotajoukkojen käsissä.

Tasavaltalaiset ovat valloittaneet La Lechusin kukkulan.

ARAGONIN RINTAMA

Heinäkuun 28 päivän aamuna hallituksen joukko-osastot valloittivat Bolean kylän ja siellä olevat linnoitetut asemat. Huescan pohjoispuolella jatkuvat taistelut rintama-asemien koko linjalla.

Lontoon sekaantumattomuuskomitean alakomissin istunto

Lontoo, 27 heinäk. (TASS). Lontoon sekaantumattomuuskomitean alakomissin istunto alkoi eilen lordi Plymouthin ilmoituksella. Hän tiedoitti, että käsittelyvaikeuksien poistamisen tarkoituksessa Britannian hallitus on laatinut kyselykaavakkeen, joka koskee sen heinäkuun 14 päivänä ehdottaman plaanin tärkeimpiä ehdotuksia, ja pyytää nyt alakomissia vahvistamaan tämän kyselykaavakkeen, että se voitaisiin lähettää kaikille niille 27 hallitukselle, jotka komiteassa ovat edustettuna. Viimemainittujen on kirjallisessa muodossa lähetettävä vastauksensa kyselykaavakkeen jokaiseen pykälään.

Plymouthin jälkeen puheenvuoron otti Italian edustaja Grandi, joka ilmoitti, että Italia on valmis "käsittelemään" kysymystä "vapaaehtoisten" poisviemisestä Britannian plaanin toivomusten mukaisesti. Grandi tunnusti kuitenkin Britannian kyselykaavakkeen epätyydyttäväksi ja ehdotti sen tilalle omaa kyselykaavaketta, joka on laadittu siten, että komitean enemmistön vastauksien pitäisi periaatteellisesti tunnustaa Francolle sotivan puolen oikeudet ilman minkäänlaisia sitoumuksia siitä, että Italia ja Saksa vievät pois "vapaaehtoiset".

Saksan edustaja Ribbentrop ja Portugalin edustaja Monteiro kiiruhtivat kannattamaan Grandia. Ranskan edustaja Corben kiivaassa muodossa vastasi Italian edustajalle, että ei ole minkäänlaista tarvetta vaihtaa Britannian kyselykaavaketta johonkin toiseen.

SSSR:n edustaja tov. Maiskij pysähtyi ennenkaikkea Grandin ilmoitukseen Italian hallituksen valmeudesta "käsitellä" kysymystä "vapaaehtoisista". Tämä deklaratsio, sanoi tov. Maiskij, ei yhtään mitään merkitse. Kysymystä "vapaaehtoisten" poisviemisestä komiteassa on käsitelty jo viisi kuukautta, mutta toistaiseksi vielä yksikään "vapaaehtoinen" ei ole poistunut Espanjasta. Päinvastoin, italialaisia ja saksalaisia sotajoukkoja saapuu edelleenkin Francolle. Kysymys ei nyt enää ole "vapaaehtoisia" koskevan kysymyksen "käsittelystä", vaan kaikkien niiden ulkomaalaisten faktillisesta evakuoimisesta, jotka osallistuvat sotaan Espanjassa. Komiteassa Italian hallitus suostuu "käsittelemään" "vapaaehtoisten" evakuoimista, voipa se sallia itsellensä sellaisenkin ylellisyyden, että sopii Lontoossa ja muissa valtioissa "vapaaehtoisten" evakuoimisesta, mutta sitten näyttämölle tulee Franco ja ilmoittaa: "Valittelen suuresti, mutta en voi päästää pois omia "vapaaehtoisiani". Ja tähän kaikki tulee päättymään.

Siirtyen tämän jälkeen kysymykseen sotivan puolen oikeuksien antamisesta Francolle, tov. Maiskij sanoi, että tällainen askel ei olisi vain ristiriitainen kansainvälisen oikeuden kaikille perusteille, vaan poikkeaisipa kokonaan komitean valtuuksien ulkopuolelle.

"Todellakin — sanoi tov. Maiskij — sotivan puolen oikeuksien antaminen kenraali Francolle merkitsisi yksipuolista muutosta kapinallisten hyväksi itse siinä perustassa, jolle sekaantumattomuussopimus on rakennettu. Toisinsanoen tällainen teko olisi komitean interventsioteko Francon hyväksi. Tästä tietenkään ei voi olla puhettakaan", Ribbentrop ja Grandi pitivät puheita, jotka oli suunnattu tov. Maiskin esiintymistä vastaan, ja kategorisesti ilmoittivat, että sotivan puolen oikeuksien antamista Francolle on pidettävä koko Britannian plaanin kulmakivenä.

Keskustelun jälkeen Britannian ja Italian kaavakkeet päätettiin luovuttaa arkistoon ja lähettää 27 hallitukselle Britannian heinäkuun 14 päivän plaani, pyytäen viimeistään heinäkuun 29 päivän puoleen päivään mennessä lähettämään mielipiteensä sen kaikista pykälistä. Heinäkuun 30 päivänä kutsutaan koolle alakomissin uusi istunto, jossa käsitellään selostus saaduista vastauksista.

Yhdysvaltojen sotalaivoja vieraskäynnille Vladivostokiin

Vladivostok, 28 heinäkuuta (TASS). Heinäkuun 28 päivänä Vladivostokiin ystävälliselle vieraskäynnille saapuvat Amerikan Yhdysvaltojen sotalaivaston laivat. Eskaaderiin kuuluu risteilijä "Augusta" (amiraalin lippulaiva) ja neljä miinalaivaa. Eskaaderia saapui Moskovasta vastaanottamaan Amerikan Yhdysvaltojen sotilasattachea everstiluutnantti Feimonvill. Eilen everstiluutnantti Feimonvill kävi vierailulla laivaston komentajan sijaisen ensimmäisen luokan flagmannin tov. Kirejevin, garnisonin päällikön divisian komentajan tov. Jelisejevin, kaupunkisovetin puheenjohtajan tov. Jegorovin ja Ulkoasiain kk:n diplomaattisen agentin tov. Tihonovin luona.

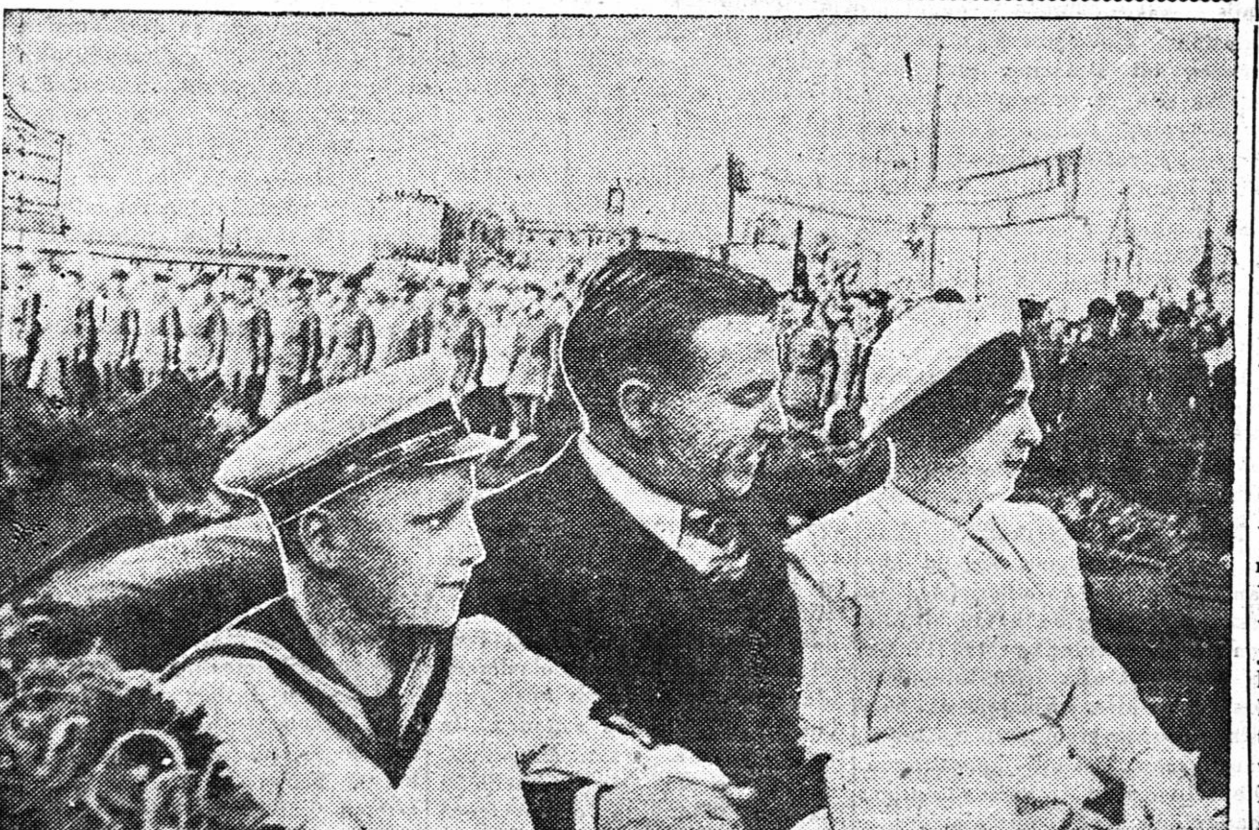
Amerikalaisia vieraita odotetaan kello 11 aamulla. Eskaaderia lähtivät merelle vastaan Sovettiliiton Tyynenvaltameren laivaston komentajiston edustajat. Amerikan eskaaderi tulee asettumaan ankkuriin lahteen Zolotoi Rog.

Tyynenvaltameren laivasto ja kaupungin järjestöt valmistelevat amerikalaisille vieraille ystävällistä vastaanottoa.

Madridin puhdistaminen spioneista

Valencia, 28 heinäk. (TASS). Madridin poliisi aktiivisesti puhdistaa kaupunkia fasistisista spioneista. Joka päivä suoritettavien kotitarkastusten tuloksena on paljastettu suuri määrä aseita ja ammuksia, joita on ollut salaisissa varastoissa.

Lontoo, 29 heinäk. (TASS). Madridista saapuneiden tietojen mukaan poliisi on vanginnut siellä 4 spionia, jotka ovat antaneet pääkaupungin talojen katoilta valosignaaleja kapinallisille. Valenciassa on vangittu 10 trotskilaista (POUM'in jäseniä) sekä yksi falangistien järjestön jäsen. Kaikki he ovat suorittaneet hajoitustyötä, harjoittaneet spionaashia ja aseiden myyntiä.

Heinäkuun 26 päivänä palasivat Moskovaan Sovettiliiton sankarit tt. TSHKALOV, BAIDUKOV ja BELJAKOV — historiassa ennen tuntemattoman lentomatkan Moskova—Pohjoisnapa—Amerikan Yhdysvallat osanottajat.

KUVASSA: Sovettiliiton sankari tov. Tshkalov vaimoineen ja poikineen matkalla Valko-Venäjän asematorilta kaupunkiin.

(Sojuzfoto.)

Sovettiliiton rautatietransportin yleisliittolaisena päivänä

Tänään tulee kuluneeksi 2 vuotta siitä, kun toveri Stalin puheessaan rautatieläisten vastaanottotilaisuudessa Kremlin suuressa salissa viitoitti rautatietransportin monimiljoonaiselle työntekijäin armeijalle taisteluntien rautatietransportin jälkeenjääneisyyden likvidoimiseksi.

Tuskin voitanee lainkaan liioitella sitä merkitystä, mikä on rautatietransportilla koko ihmiskunnan ja kaikkien maiden taloudellisessa elämässä. Kapitalistimaiden transporttikoneisto, tunkeutuessaan esikapitalististen tuotantosuhteiden vaikutuspiiriin, on voimakkaasti vaikuttanut niiden siirtymiseksi kapitalististen tuotantomuotojen kehityksen tielle. Tavaratuotannon kehittyminen, työnjaon ja uusien alueiden sekä kokonaisten uusien maiden vetäminen kapitalististen tuotantomuotojen vaikutuspiiriin antoivat tavattoman voimakkaan sysäyksen transporttivälineiden kehitykselle kapitalistisissa maissa. Tämän vuoksi transporttikoneisto, varsinkin rautatietransportti kapitalistisissa maissa muodostaa yhden suurimmista pääomansijoitusaloista, joka on eniten altis monopolisoitumiselle. Rautatietransportissa ovat ensimmäiseksi kaikista kapitalistisen yhteiskunnan tuotantoaloista kehittyneet ja saaneet oleelliset ominaispiirteensä pääoman monopolimuodot: monopolistiset osakeyhtiöt, suunnattomien pääomien keskittyminen, niiden yhteenkasvaminen pankkipääoman kanssa, pääoman ulosvienti, taistelu vaikutusalueista siirto- ja alusmaissa jne.

Puhuessaan imperialismista Lenin ei ole syyttä luonnehtinut rautateitä kapitalistisen teollisuuden tärkeimpien alojen kehityksen tulokseksi. Nykyaikainen transporttikoneisto on tosiaankin sanan täydessä merkityksessä korkealle kehittyneen suurteollisuuden tuote. Ei voida kuvitella nykyaikaista transporttikoneistoa ilman mahtavan metalli-, kivihiili- ja konerakennusteollisuuden olemassaoloa. Mutta kapitalististen maiden transporttikoneisto on voimakas riistoväline, sen tehtävänä on turvata kapitalisteille mahdollisimman suuri voitto halvemman raaka-aineen ja halvemman työvoiman kuljetuksen taikka tavaramarkkinoiden laajentamisen kautta. Senpä vuoksi tärkeimmät raaka-aineet: kivihiili, malmit, nafta ym. ensimmäiseksi joutuvat pitkien matkojen kuljetustavaroiksi, joka kärjistää ja edistää jalostavan teollisuuden irtaantumista raaka-aineita tuottavasta teollisuudesta, kaupunkien irtaantumista maaseudusta ja suunnattomien alueiden ja kokonaisten maiden muuttumista yksinomaan raaka-aineen hankkijoiksi teollisuusmaita ja -alueita varten.

Kapitalistisen kehityksen laki nimenomaan saneli sen, että entisellä tsaarin Venäjällä monilukuiset kansalliset alueet pysyivät tsaarin Venäjän alusmaina, voimatta kehittää omaa teollisuuttaan, omaa kansantalouttaan.

SSSR:ssä transporttikoneiston ominaispiirteet ja tehtävät saavat kokonaan toisenlaisen luonteen ja sisällön. Sosialistisen yhteiskunnan transporttikoneisto on yhteiskunnallisten tuotteiden suunnitelmallisen jakelun aineellinen ehto ja perusta. Mutta sosialistisessa yhteiskunnassa transportin osuus ja tehtävät maan taloudellisessa elämässä tuotantovoimien esteettömän kehittymisen, tuotannon nopean laajentumisen ja väestön hyvinvoinnin suurenmoisen kasvun tuloksena tulevat kasvamaan verrattomasti, joka vaatii transporttikoneistomme teknillistä aseistamista ja sen työn perinpohjaista parantamista, jossa tehtävässä sangen kunniakas rooli kuuluu rautatietransporttimme monimiljoonaiselle työläiskollektiiville.

Toveri Stalin selostuksessaan puolueemme XVII edustajakokouksessa sanoi: "Olemme päässeet siihen, että teollisuuden peruskysymykset ratkaisimme oikein ja teollisuutemme nyt seisoo lujasti jaloillaan. Olemme saavuttaneet sen, että samoin ovat ratkaistut oikein maatalouden peruskysymykset ja maataloutemme — sen me voimme sanoa suoraan — myöskin seisoo nyt lujasti jaloillaan. Mutta me voimme menettää nämä saavutukset, jos tavaravaihtomme alkaa ontua, jos kuljetuslaitos osoittautuu painoksi jaloissamme. Siksipä tavaravaihdon kehittäminen ja laajentaminen ja kuljetuslaitoksen päättävä parantaminen on päiväjärjestyksessä oleva ja mitä aktuaalisin tehtävä, jota ratkaisematta emme voi päästä eteenpäin". (Stalin, selostus NKP(b):n XVII edustajakokouksessa.)

Bolshevistisella työllään, kumottuaan mädät teoriat rautatietransportin "mahdollisuusrajoista", karkoittaen riveistään trotskilais-zinovjevilaiset ja buharinilais-rykovilaiset tuholaiset ja spionit, rautatietransportin työntekijät ovat rautaisen kansankomissarinsa tov. L. M. Kaganovitshin johdolla saavuttaneet työssään huomattavia tuloksia. Toveri Stalinin historiallisesta puheesta kuluneiden kahden vuoden aikana vuorokausittainen lastaus rautateillä on kohonnut lähes 40 %:lla, vaunujen ja veturien liikennenopeus on myöskin huomattavasti kohonnut. Mutta rautatietransportilla ovat vielä suunnattomat mahdollisuudet työnsä edelleen kohottamiseksi. On vain juurittava pois loppuun saakka kaikki saboteeraajat, tuholaiset, kaikki kansan viholliset rautatietransporttimme kaikista renkaista, bolshevistisesti likvidoitava tuholaisuuden jäljet, nostettava koko rautatietransportin monimiljoonainen armeija taisteluun korkeiden työntuloksien puolesta.

Kirovin rautatien v. 1937 tehtävänä Karjalan tasavallan puitteissa on kuljettaa 7.353.000 tonnia lasteja, mikä tekee 56,7 % kasvun v. 1936 verraten. Tehtävä on täysin realinen, vaaditaan vain bolshevistista työn järjestämistä ja bolshevistista työtä. Rautatien stahanovilais-krivonosovilaiset osoittavat todella bolshevistisia esimerkkejä työssä. Rautatien kaikkien työntekijöiden on noustava etumaisten tasolle, turvattava edessäolevan tehtävän täyttäminen.

Kirovin rautatie, kuten tiedämme, yhdistää maamme Muurmannin jäätymättömään satamaan, joka seikka sellaisenaan velvoittaa sen talven aikana työskentelemään erikoisen korkealla tasolla. Rautatietransportti ei saa tuntea eroa vuodenaikojen eikä vuorokausien välillä. Vuodenajat ja sääsuhteet eivät saa olla esteenä rautatien toiminnalle. Kaikki vastukset on voitettava bolshevistisella tarmolla ja sitkeydellä.

Erikoisesti on Kirovin rautatien työntekijäkollektiivin muistettava, että on työskenneltävä kesä korkealla tasolla ja aikanaan valmistauduttava talvikauteen.

Stalinilainen Konstitutsio on kohottanut rautatieläisten, samoin kuin SSSR:n kaikkien työtätekevien keskuudessa uuden valtavan työinnon. Stalinilaisen Konstitutsion lämmittäminä rautatieläiset täyttävät heille asetetun tehtävänsä.

Kiestingin rajonin kansanvalistusosaston

johto ei täytä sitoumuksiaan

Ennen Kansallisen teatterin tuloa Kiestinkiin tehtiin sen johdon ja Kiestingin rajonin kansanvalistusosaston johdon kesken sopimus, jonka mukaan teatteri antaa rajonissa 19 esitystä ja kansanvalistusosasto turvaa teatterin kollektiivin asunnoilla, vuodevaatteilla ja 9.750 ruplalla rahaa teatterin menojen peittämiseksi.

Teatteri on täyttänyt moitteettomasti kaikki sopimuksessa olevat vaatimukset. Samaa ei voida sanoa Kiestingin kansanvalistusosastosta. Ensinnäkin KVO:n johtaja tov. Tujulainen yritti kieltäytyä alkuperäisestä sopimuksesta ehdottamalla esitystilaisuudet kymmeneen. Se olisi merkinnyt, että osa aiotuista esityksistä olisi pitänyt peruuttaa. Aivan oikein ei tähän teatteri kuitenkaan suostunut.

Muussakin suhteessa kansanvalistusosasto osoitti välinpitämätöntä suhtautumista teatterin vierailuun, sillä sen taholta ei millään tavalla huolehdittu sopimuksessa otettujen velvollisuuksien täyttämisestä. Erikoisen kirkkaasti tämä näkyy Lohilahden tapauksesta, sillä kylässä ei edes tietty teatterin esityksistä, ennen kuin teatteri saapui sinne.

Ei myöskään Sohjanankosken kaaderikylän komendantti katsonut velvollisuudekseen auttaa teatterin henkilökuntaa kylässä ollessa. Vaikka hän edellisenä iltana lupasi, että teatterin näyttelijät saavat veneet seuraavana aamuna matkaa varten, niin hän ei aamulla halunnut kuullakaan sellaisesta.

Parhaiten oli teateria valmistauduttu vastaanottamaan Niskassa ja Oulangassa. Teatterilaisia Oulangasta poislähtiessä oli saattamassa kaikki kylän kolhosnikat. Niin kauan kun laiva oli näkyvissä, heiluttivat kolhosnikat hyvästiksi liinojaan, kutsuen teatterilaisia saapumaan pian uudestaan. Samanlaisella innolla ja lämmöllä ottivat rajonin kolhosnikat kaikkialla vastaan teatterin esitykset.

M. K.

URHEILULENTOKONEIDEN KILPAILUT MATKALLA MOSKOVA—SEVASTOPOL—MOSKOVA

KUVASSA: kilpailun voittaja V. P. DYMOV Sevastopolin lentokentällä. (Sojuzfoto.)

Urheilulentokoneiden kilpailut

Heinäkuun 24 päivänä Moskovan Tuschinon lentokentältä annettiin startti urheilulentokoneille. Lentokoneet kilpailivat matkalla Moskova—Sevastopol—Moskova.

Kilpailuun osallistui 19 yksi- ja kaksipaikkaista lentokonetta. Suurin osa näistä on konstruktori A. S. Vasiljevin konstruoimia. Lentokoneiden voimakkuus on 100 ja 150 hevosvoimaa ja nopeus 250—290 kilometriä tunnissa.

Lentokilpailuihin osallistuivat SSSR:n Kosarevin nim. om. keskusilmailuklubin lentäjät.

Lentäjät Pionkovskij, Iljin ja Fikson lensivät suoraa Moskovasta Sevastopoliin, mutta toiset lentäjät laskeutumalla eri paikkakunnille matkan varrella.

Oltuaan Sevastopolissa tunnin, lentokoneet lähtivät paluumatkalle.

Heinäkuun 27 päivänä "Pravdan" toimituksessa tehtiin yhteenvedot kilpailuista ja jaettiin palkinnot.

Instruktoritkin kaipaavat apua ja ohjausta

Instruktorin tulee olla rajonikomitean työssä keskeisin tekijä, mutta puolueen Tunkuan rajonikomiteassa se ei sitä ole. Instruktorien työ on tähän asti ollut vain rajonikomitean sihteerin antamien kertatehtävien täyttämistä. Mitään suunnitelman mukaista työtä esim. minä en ole tehnyt siitä yksinkertaisesta syystä, ettei suunnitelmaakaan ole ollut, eikä se ole ihmeellistäkään, sillä itse Tunkuan rajonikomiteakin on viime aikoina työskennellyt ilman suunnitelmaa, heinäkuuta lukuunottamatta. Suunnitelman laativat instruktorit ainoastaan komennusmatkoja varten.

Jokaisesta matkastani olen jättänyt rajonikomitealle kirjallisen selostuksen ja viime aikoina se on alettu lähettää Aluekomiteallekin. En voi sanoa, ovatko näissä selostuksissani esitetyt havainnot, asiat ja toimenpiteet olleet oikeita, sillä niiden johdosta rajonikomitean sihteeri, enempää kuin Aluekomiteakaan, ei ole antanut minulle minkäänlaista lausuntoa.

Meidän instruktorien ohjaus Tunkuan rajonissa on ollut kerrassaan heikkoa. Neuvottelutilaisuuksia rajonikomitean sihteerin kanssa on ollut vain kaksi kertaa. Instruktorina olen työskennellyt syyskuusta v. 1936, mutta sinä aikana en ole saanut tilaisuutta nähdä Aluekomitean instruktoreista ketään muualla kuin Aluekomiteassa käydessäni, eikä sielläkään ole ollut instruktorien kanssa henkilökohtaisia keskusteluja siitä, millä tavalla puoluetyö olisi järjestettävä. Rajonikomiteassa on Aluekomitean työntekijöitä käynyt, mutta he keskustelevat ja työskentelevät ainoastaan sihteerin kanssa, mutta instruktorien kanssa he eivät ole järjestäneet edes neuvottelutilaisuuksia, puhumattakaan siitä, että olisivat keskustelleet henkilökohtaisesti, neuvoneet ja ohjanneet, osoittaneet puutteet työssä.

Puolueen rajonikomitean instruktorien alueneuvottelu antaa suurta apua instruktorien työlle, puoluetyön järjestämiselle paikkakunnilla. Mutta neuvottelusta saatu hyöty pitää lujittaa. Instruktorien itse on oltava siitä kiinnostettuja, mutta heitä on myös autettava ja ohjattava. Ensivuorossa sen ovat velvolliset tekemään rajonikomiteain sihteerit ja Aluekomitean instruktorit ja muut työntekijät.

NKP(b):n Tunkuan rajonikomitean instruktori

A. Piivojev.

Kolhoosi "Novyi Byt" likvidoimiseen syyllisten oikeusjuttu

Jaroslavlj, 25 heinäk. (TASS). SSSR:n Sovnarkomin ja NKP (b):n KK:n päätöksellä uudelleenjärjestetyn kolhoosin "Novyi byt" (Danilovskin selsovetti) kolhosnikat ovat alkaneet peltotyöt. Parhaillaan he lopettelevat heinänkorjuuta ja valmistautuvat viljankorjuuseen. Kolhoosi on ostanut uuden maatalouskoneen — leikkuukoneen.

Ennen töiden alkamista kolhoosissa pidetyssä kokouksessa, jossa selostettiin SSSR:n Sovnarkomin ja NKP(b):n KK:n päätöstä kolhoosista, esiintyi puolueen Aluekomitean sihteeri tov. Shabalin. Kiitettyään puoluetta ja hallitusta huolenpidosta, kolhosnikat lupasivat ajoissa ja ilman häviötä korjata sadon ja täyttää määräaikana velvollisuutensa valtiota kohtaan.

* * *

Jaroslavlj, 28 heinäk. (TASS). Tänään Danilovossa alkoi kolhoosin "Novyi Byt" likvidoimiseen syyllisten oikeusjuttu. Syytettyinä ovat Danilovskin rajonin entiset johtajat: rajonin toimeenpanevan komitean entinen puheenjohtaja Gorshkov, NKP (b):n rajonikomitean entinen sihteeri Povarov, rajonin maaosaston entinen johtaja Lukjanov, hänen sijainen Beljakov, rajonin finanssiosaston entinen johtaja Mishin, Danilovskin selsovetin entinen puheenjohtaja Solodihin, rajonin finanssiosaston entinen inspektori Petrov.

Asiaa käsittelee Jaroslavlin alueoikeuden sessia.

Rajonin väestö seuraa valtavalla mielenkiinnolla asian käsittelyä. Leninin nim. om. klubissa, jossa asiaa käsitellään, on läsnä yli 500 kolhosnikkaa, työläistä ja toimitsijaa.

Kaikki syytetyt, lukuunottamatta Povarovia, tunnustivat itsensä syyllisiksi. Päiväistunnossa kuulusteltiin syytettyjä Solodihinia ja Beljakovia. Yhdessä Lukjanovin ja Gorshkovin kanssa Povarovin tieten he suorittivat sovettivastaisia toimenpiteitä, jotka oli suunnattu kolhoosirakennustyön heikentämiseen, sallien kolhoosin "Novyi Byt" likvidoimisen ja sen omaisuuden jakamisen Lukjanovin ohjeiden mukaan.

Solodihin ja Beljakov yhdessä Lukjanovi:: ja Gorshkovin kanssa päättivät likvidoida kolhoosin.

Kolhosnikat eivät olleet samaa mieltä tästä päätöksestä. Mutta vihollinen on viekas ja päättäväinen. Kokouksen aikana Beljakov laati valheellisen päätöksen, jossa osoitettiin, että kolhosnikat muka itse päättivät likvideerata kolhoosin. Kolhoosin jäsenet kieltäytyivät äänestämästä tämän "päätöksen" puolesta.

Julkeiksi tulleet tuholaiset keskeyttivät kokouksen, riistivät kolhoosilta aktin maan luovuttamisesta kolhoosin ikuiseen käyttöön ja leimasimen.

Pian tämän jälkeen rajonin toimeenpanevan komitean presidiumi teki päätöksen kolhoosin "Novyi Byt" likvidoimisesta. Povarov hyväksyi tämän päätöksen. Alkoi oikea ryöstö. Kolhosnikoilta otettiin maa, riistettiin karja ja koko omaisuus. Mishinin antamien tietojen mukaan inspektori Petrovin avulla ja Gorshkovin myötävaikutuksella kolhosnikkoja veroitettiin samalla tavalla kuin yksityistalonpoikia. Heidän rajonin ja alueen finanssiosastoihin lähettämänsä valitukset jäivät vastausta vaille.

Kahden ensimmäisen todistajan antamat tiedot paljastavat rajonikomitean entisen sihteerin Povarovin syyllisyyden.

Iltaistunnossa jatkui syytettyjen kuulustelu.

Plaani täytetty

Bieloin (Poljarnoin rajoni, Muurmannin piirikunta) kolhoosi "Pohjantähti" on ylittäen täyttänyt lohen kalastusplaaninsa. Plaani käsitti 11,5 tonnia. Kalastettu on huomattavasti enemmän. Sitäpaitsi kalastus jatkuu vielä täydessä mitassa, vaikka saalis onkin viimeaikoina huomattavasti pienentynyt.

Vastaanottojärjestön taholta sallittiin heinäkuun alkupäivinä sellainen epäkohta, että moottori ei käynyt säännöllisesti kalastuspaikalla kaloja hakemassa ja vastaanottaja on kieltäytynyt ottamasta kaloja vastaan, varsinkin pientä lohta.

Tästä seuraa se vaara, että lämpimien ilmojen vallitessa voivat kalat pian pilaantua, kun kalastuspaikalle ei ole varustettu tynnöreitä, eikä suolaa.

V. Kivelä.

Viimevuoden lainasummat ylitetty

Heinäkuun 20 päivään mennessä on Repolan rajonin 387 työläisestä ja palveluskuntalaisesta merkinnyt lainaa 360 henkilöä 103.000 ruplan arvosta. Osa opettajista ja palveluskuntalaisista on vielä lomalla ja kursseilla, eivätkä näin ollen ole vielä merkinneet lainaa.

Kolhosnikkain keskuudessa on lainaa realisoitu 20.000 ruplan arvosta. Lainan merkintään on osallistunut 425 kolhosnikkaa, sensijaan kun viime vuonna osallistui ainoastaan 331 kolhosnikkaa ja merkitsivät 18.000 ruplan arvosta.

Työläiset ja palveluskuntalaiset ovat tänä vuonna merkinneet lainaa keskimäärin 54 ruplaa enemmän henkilöä kohti kuin viime vuonna. Myöskin kolhosnikat ovat merkinneet keskimäärin 43 rpl. 10 kop. henkilöä kohti.

Parhaiten merkitsivät lainaa Haukkasaaren kolhosnikat, nimittäin melkein 100 ruplaa henkilöä kohti. Hyvin merkitsivät lainaa myöskin Tsolkan kolhosnikat. Esimerkiksi kolhosnikka Viktor Hertsin merkitsi 150 ruplan arvosta, Fedor Martinov 150 ruplan arvosta, Ivan Hertsin ja Nikitin 100 ruplan arvosta.

Vähintäin yhtä hyvin kun viime vuonnakin, merkitsivät myöskin Kolvasjärven kolhosnikat. Jokainen työkykyinen kolhosnikka merkitsi 50 ruplan arvosta vieläpä vanhatkin kolhosnikat, kuten Romanova.

Huonoimmin on lainan merkintä suoritettu KTA:n työläisten keskuudessa. Merkintä jatkuu edelleen.

V. Jermolajev.

Kuinka tsaari vei karjalaisia sotaan

Oheellisena julkaisemme katkelman Eemeli Parraksen historiallisesta romaanista "Maura", joka ilmestyy valtion Kustannusliike "Kirjan" kustantamana Lokakuun suuren revolutsion XX vuosijuhlaksi.

Kylän kujilta kuului humalaisten miesten laulun loilotusta.

Yötä ja päivää sitä oli kuulunut siitä asti kuin starssina oli piissikän kera kylään itsensä soudattanut ja tsaarin julistukset kutsuntaluettelon kera kylän seiniin naulinnut.

Hirmuinen vaikutus oli noilla valkoisilla, keltaisilla ja vaaleansinisillä julistuksilla, jotka staarostan, Oleksein ja koulutalon seiniltä loistivat. Ei sitä sellaista olisi kukaan voinut aavistaa. Jokaiseen pirttiin ne kauhua toivat, elämän pohjan kerrassaan alta murskasivat. Mikä nyt on edessä? Miten luontuu elämä tästä lähtein?

Ensin ei tätä niin mullistavaksi uskottu, vaikkakin pelonsekaisin aavistuksin lähestyttiin noita Venäjän itsevaltiaan julistuksia.

Kylän miehiä saapui kaukaisilta heinäniityiltä, missä he kesken parhaimpain heinäpoutain saivat työnsä lopettaa ja viikatteensa puunoksalle ripustaa. Niitä saapui uittojokien varsilta, ponttuujoukoista, kaikkialta, missä karjalaisia miehiä raadannassa oli ollut. Kesken työn kiireen oli tullut sana: Tsaari kutsuu sotaan! Jätä työvälineesi! Riennä, riennä!

Ja niin niitä miehiä oli parveillut tsaarin julistuksien luona katsellen ihmeissään noita selittämättömiä koukeroita julistuspaperien pinnalla ja arvaillen mielessään mitä mahtoi olla noissa kutsuntaluetteloissa. Ja harvat lukutaitoiset saivat yhä uudelleen ja taas uudelleen toistaa tungeksivalle joukolle noiden julistuksien ja luetteloiden sisältöä.

— "Me Nikolai II, jumalan armosta koko Venäjän maan keisari ja itsevaltias, Puolan maan tsaari ja Suomen suuriruhtinas y.m., y.m., teemme täten tiettäväksi", — oli Kuisma lukea paukutellut käsiään hullunkurisesti levitellen miesjoukolle. Ja sitten kävi selville, että tsaari kutsuu tällä tavalla nyt koko suuren Venäjän kaikkien kansojen miehiä, karjalaisiakin, suureen sotaan tsaarin vihollisia vastaan. Kaksikolmatta vuotisista kaksiviidettä vuotisiin asti on jokaisen riveihin astuttava, niinkuin oli Santerikin sanonut.

Sitten seurasi luettelo, keitä kylästä kutsutaan. Yksi ja toinen ei ensi kuulemalla uskonut nimensä lueteltujen joukossa olevan. Varmaankin oli hän kuullut väärin. Taikka jos lukija oli tullut nimen jotenkin muuten sinne joukkoon sotkeneeksi. Ei, kyllä se siellä sittenkin oli. Oli se...

Eipä Huotin Petrikään ollut luottanut vain korviinsa. Hän oli tunkeutunut miesjoukon läpi nähdäkseen itse omin silmin oliko luettelossa tosiaankin Petri Huotin poika Stepanov painettuna. Olihan hänen päähänsä sen verran toki kirjataitoa jäänyt, että siitä tolkun saisi. Kah, kyllä se nimi siellä on. Tsaarin rekryytiksi tässä veti!

Pirttiin hän oli siitä äänettömänä astunut ja yhtä vaiteliaana lautsalle istunut.

Outi oli miestä silmätessään aavistanut vaiteliaisuuden syyn. Mutta se syy oli niin kammottava, ettei hänkään rohjennut sitä ääneen lausua.

Ämmö sen pirttiin tultuaan voihkinallaan ilmaisi. Hän oli näet kujalla tavannut Petrin maammon, Huotin Irinan, itkemässä ja valittamassa. Siitä hän oli asian selville saanut.

— Voi voi, a voi voi!

— Heretkää! — murahti Petri. — Ei tässä voihkina auta! — Hän tempasi kirveen kiukaan nurkasta ja astui pihalle muka jotakin siellä tehdäkseen.

Niin olivat nämä rekryyttiremut alkaneet.

Miehiä kuljeskeli kujilla huudellen, kiroillen ja hoilaten. Sellaiset remuavat joukot kulkivat paikasta paikkaan. Eivät ne pirteissä viihtyneet. Oli aivan kuin ne olisivat pelänneet entisen elämän latua, koska kerran tsaarin julistus oli heidät siltä pois suistanut.

Santeri köpötteli puujalallaan miesjoukossa ja pakisi pakisemistaan rekryyttiremuistaan Kemissä. Hän kertoi kuinka heitä papit molinoineen, hymneineen, jumalankuvineen ja lippuineen saattelivat Japanin sodan tappotantereille vietäviksi.

Saapuipa nyt pappi Sotilahteenkin kylän miehille sodasta puhumaan. Tsaari isä kutsuu miehiä pyhään sotaan, antikristuksen laumoja lyömään maan päältä. Koko ristikansa tähän sotaan lähtee.

— Vanha korppi raakkuu, — kuului Sergei Mihailovitsh murahtavan miesjoukossa.

Mutta ei ollut pappi ainoa, joka sotamieltä nostatti. Ohvostaarostakin yltyi miehille pakisemaan suuren Venäjän suuresta miekasta, joka viholliset maan päältä pois hakkaa ja silpoo. Tietäköön jokainen karjalanmies, että mitä tsaari käskee, se on jumalan tahto. Niin tapahtuman pitää. — Näitä pakinoita pitäessään vilkaisi staarosta Sergei Mihailovitshiin, ikäänkuin olisi tahtonut nämä sanansa erikoisesti hänen mieleensä painaa.

Rekryyttipäivien aikana katosi kylästä Kuisma.

Minne se tsaarin sotamies oli huvennut? Niin kylässä tiedusteltiin. Olihan Kuisman nimi kutsuntalistassa.

Sinne se oli matkannut jo etukäteen tsaarin raadantaan, selitteli Oleksei. Piti mennä, koska tsaari oli Kuismaa erikoisesti kutsunut.

Kuisman asian järjestely oli suoritettu samaan aikaan kuin starssina ja piissikkä kylässä kävivät tsaarin julistuksia seiniin naulaamassa. Tsaari rakentaa rautatien Pietarista jäämeren rantaan, oli starssina puhunut. Sodassa sitä rautatietä tarvitaan. Sinne työnnä poika. Kelpaa se tsaarille. Eivät kaikki sodassa kivääriä kanna.

Kah, siinähän se olikin ratkaisu Kuisman kohdalle. Suotta se Moarie on uikuttanut ja valittanut, että nyt ne pojan tappotantereille vievät.

Kannatti sellainen hyvä neuvo starssinaa ja piissikkää kestitä. Kannatti hyvinkin. Sillä niiden pakinain jälkeen se Kuisma kylästä hävisi.

Kauro oli kalaretkellään ollut näkevinään Kuisman veneen kokan ujuttelevan rajalle johtavilla vesillä. Mutta yhtä hyvin oli hänen silmänsä voinut pettääkin. Se oli saattanut olla joku toinenkin vesillä kulkija. Siksipä ei hän asiasta viitsinyt mitään mainita, kuullessaan kylässä kerrottavan Oleksein pojan tsaarin rautatien raadantaan matkaamisesta.

— — —

Sergei Mihailovitshiin oli sodan syttyminen vaikuttanut kokonaan toisella tavalla kuin muihin kyläläisiin. Se oli ikäänkuin puhaltanut tulta häneen.

Antti-sepän pajan ovelle astuttuaan virkkoi hän, kylän kujasille viitaten, mistä rekryyttien melu kuului:

— Myrskykausi on alkanut. Katsohan mitä se alas ripoo!

Sergeitä veti sepän luo se sama, mikä sepänkin pani niin mielellään kuuntelemaan Sergein pakinoita. Se oli se vanha tuttavuuden pohja, joka oli luontunut jo silloin, kun Sergei oli Sotilahteen asettunut. Seppä muisti sen aina.

Antti oli silloin uutterasti takoa kilkutellut jotakin talonpojan tarvekalua hikikarpalo nenän nipukalla. Ei hän ollut huomannut ovella seisovaa miestä, joka seurasi hehkuvan raudan muokkautumista sepän vasaran iskuista.

Raudan jälleen ahjoon survaistuaan, sysiä sen päälle kohennettuaan ja palkeen painimeen tarttuttuaan oli Antti miehen vasta huomannut. Sehän se on nyt se keisarin vihamies, joka kylään on tullut, oli seppä silloin ajatellut.

Mutta yli kynnyksen oli Sergei astunut ja vasaraa alasimeen kilauttanut: "Raatajan taito raudan herra", oli hän sanonut. Ja tarkoituksensa selventämiseksi oli hän sitten tehnyt käsillään liikkeen ikäänkuin olisi virpeä taivuttanut. "Raataja kaikki laatii", oli mies aito karjalaiseen tapaan lisännyt.

Seppä oli katsellut noita Sergein nenän juuresta pystysuorina otsalle ulottuvia uurtoviivoja. Mies miellytti seppää. Hänen sanoissaan oli jotakin, mikä luontui yhteen sepän omain mielialojen kanssa, jotka olivat takoutuneet alasimen soiton ja säihkyvän ahjon ääressä elämän vasaran iskujen alla. "Raatajapa tietenkin kaikki laatii, se on selvä", oli seppä ajatuksissaan myöntänyt.

Tällä tavalla se tuttavuuden pohja oli luotu. Ja siltä pohjalta se keskustelu nytkin lähti sodasta puhuttaessa.

— Ei se siun poikasi vielä kutsuntaluettelossa ole? — Seppä heitti pihdit ahjon reunalle ja istahti kynnykselle pakisemaan Sergein kera.

— Ei vielä.

Ortjo oli meluavien rekryyttien luota astellut sepän pajalle päin ja asettui kuuntelemaan mitä Sergei ja Antti siellä pakisivat.

— Rosvot ovat alkaneet riidan saaliista, — puhui Sergei. — Rosvottavat sen lopettavat.

Ja sitten oli Ortjo ymmärtävinään Sergein puhuvan jostakin kahdesta jo ammoin toisiaan vastaan olleesta maailmasta. Siihen toiseen maailmaan ymmärsi Ortjo Sergein laskevan kuuluviksi tsaarit, keisarit, kenraalit, santarmit, papit, piispat, porhot ja pohatat. Kummallista että hän ne yhteen kuuluviksi laski, vaikka ne sotiakin toisiaan vastaan käyvät! Sitä samaa ajatusta selvittääkseen hän kai sepällekin sa-

Heinänkorjuun parhaat Repolassa

Repolan rajonin etumaisissa kolhooseissa on useita stahanovilaisia heinänkorjuubrigadeja. Roukkulan kolhoosissa hyvin työskentelee tov. Vladimir Kyrsijevin brigadi. Tsolkassa tov. Nikolai Martinovin brigadissa on kaksi aivan nuortakin heinänkorjaajaa, mutta siitä huolimatta korjaa brigadi heinää 212 kg. päivässä henkilöä kohti. Myöskin Vaseli Hertsin 3-henkinen brigadi antaa päivässä heiniä 200 kg. henkilöä kohti.

Melko hyvät tulokset on Nikolai Konstantinovillakin Tuulivaarassa. Heinäkuun 15 päivään mennessä korjasi hänen kolhoosinsa heinää 135 kg. kolhosnikkaa kohti päivässä, ollen keskimääräinen työntuottavaisuus 120 kg.

Kolvasjärvellä työskentelee hyvin tov. Pekko Aleksijevin brigadi.

Rajonimme kaikkien kolhoosien, jokaista heinänkorjaajaa myöten tulee ojentautua etumaisten mukaan. Juuri nyt voimme suuresti kohottaa kolhosnikkojen työpäivän arvoa, sillä riittävä ja hyvälaatuinen karjanrehu turvaa karjasta runsaat tulokset, mitkä tulevat jokaiselle kolhosnikalle itselleen.

Voiton tae on siinä, että heinänkorjuuseen käytetään kaikki mahdollinen työvoima, tiivistetään työpäivä tarkkaan ja ennenkaikkea organisoidaan sosialistinen kilpailu, jota ei ole vielä yhdessäkään rajonin kolhoosissa.

Rajonin maaosaston, selsovettien ja kolhoosien hallintojen on siirryttävä konkreettisesti paikkojen päälle johtamaan heinänkorjuutöitä ja turvattava niiden täydellinen täyttäminen.

V. J.

Kun täytetään heinänkorjuuplaani, niin turvataan ehdot karjanhoitoplaaninkin täyttämiselle

Heinänkorjuu Repolan rajonissa edistyy kerrassaan huonosti. Tämä johtuu siitä, että ensinnäkin valmistauduttiin huonosti ja sitten vielä myöhään aloitettiin.

Vain Haukkasaaren kolhoosi alkoi korjuutyöt kesäkuun 25 päivänä, toiset kaikki vasta 28 päivä ja vielä sen jälkeenkin. Huonoihin tuloksiin on lisäksi syynä alhainen työn tuottavaisuus, joka johtuu huonosta työnjärjestelystä ja osaltaan huonosta työkurista. Myöskin koneita käytetään huonosti.

Huolimatta siitä, että heinänkorjuussa on suorastaan kilpikonnan tempot, vallitsee rajonin maaosastolla täydellinen itserauhoittuneisuus. Heinätöiden johto maaosaston taholta on kerrassaan kehnoa. Rajonissa on kolhooseja, kuten Haukkasaaren, Roukkulan, Lentieran ja Lusman kolhoosit, jotka ovat bolshevistisesti ottaneet heinänkorjuukysymyksen, ja joilla sen vuoksi on jo hyviä tuloksia, mutta sensijaan Repolan, Kolvasjärven, Kiimavaaran ja Saarenpään kolhoosit laahustavat.

Viimemainittujen kolhoosien hallintojen tulee muistaa, että repeämä heinänkorjuussa johtaa repeämään karjanhoidossa. Heinänkorjuuplaanin repeämään jättäminen on puolueen ja hallituksen päätösten rikkomista ja tahallista kolhoosilaisten varakkuuden kasvun jarruttamista.

V. Jermolajev.

Painorehua valmistetaan hitaasti

Heinäkuun 20 päivään mennessä oli Repolan rajonin painorehuplaani täytetty vasta noin 33 prosentilla.

Toiset kolhoosit ovat täyttäneet painorehuplaaninsa 40—50 prosentilla, mutta Repolan kolhoosi on täyttänyt vain 20 pros., Kolvasjärven — 17,5 pros., Lusman 17,4 pros. ja kaikkein huonoimmin Tuulivaaran kolhoosi, joka on täyttänyt vasta 0,88 pros. painorehuplaanistaan.

Karjan rehubaasin yksi tärkein osa on painorehu ja sen aliarvioiminen on karjatalousplaanin täyttämisen selvää jarruttamista.

V. J.

Tov. Tervon "tiivis" työpäivä

Repolan rajonin Saarenpäässä lähtee suurin osa kolhosnikoista työhön aamulla vasta kello 9. Kolhoosin hallinto pitää tätä normaalisena ilmiönä. Itse puheenjohtaja tov. Tervokin alkaa työpäivänsä vasta kello 9. Tästä luonnollisesti onkin seurauksena huono työkuri koko kolhoosissa.

Tov. Tervon on muistettava, että nukkuessa ei täyty heinän- ja elonkorjuuplaanit.

Samankaltaisia esimerkkejä ilmenee myöskin Repolan kolhoosissa, mutta kaikkein huonoimmin on työpäivä tiivistetty Kiimavaaran kolhoosissa.

Kolhoosien hallintojen on omalla esimerkillään vedettävä joukot mukaan maataloustöiden plaanien täyttämiseen, sillä puolueen ja hallituksen antama plaani on laki, joka on täytettävä.

V. J.

Shalgovuoran kolhoza heinän suannissa

Seesjärven rajonan Shalgovuaran kolhozan heinänsuannan pluana oli täksi vuotta 400 regie. Ijuljankuun 19 päiväh mennes kolhoza heiniä oli suanut vasta 203 regie, kudamista heinistä luodih sinäpiän 54 regie. Silloi piän oli ruavossa 42 hengie.

Pluanan mugah ruavossa olis pidänyt olla 15 hengie, a muut oldih piäl pluanan; nuoret i vanhat, kudamat ei oldu utshotas heinän suandih nähte.

Kolhozas on hyvin organizuidu ruadovägi: on organizuidu ruadajat kolmeh gruppah. Kylän netrudosposobnoi rahvas ollah tuldu myöskin soznateljno heinän suandah. Ruatah pitkie päivie.

No kos kui tuli kyzyndä kolhozan parahis ruadajis primiruittavaksi, to kolhozan predseduateli Jeremejev Z. D. sanoi:

— Kai meillä ollah hyvät ruadajat, kedä me voimma sanuo parembaksi.

Tämä ajatus on viärä, parahistagi voi löydiä vielä paremmat, kudamat ollah stahanovtsat.

On i huonoi ruadajie, kudamat ei tahtotah primieräksi lähtie hyvänny siänny pyhänpiän ruadoh. 18 päivy ijuljankuuda oli ruavossa vain 24 hengie, sen täh kui se päivy oli pyhäpäivy ei lähtietty primieräksi Jakovlev T. S., Jakovlev G. G., Jakovlev F. A. da Jakovlev A. F. hotj hyö kaikin ollah trudosposobnoit. Jo yksistäh tämä ozuttau, shto ei kai ruadajat olla yhtenmoizet.

Kolhozan pravleenien pidäy löydiä omiz ruadajis parahambat i premiruijah niidä, shtobi sen kavoti nostua toizien ruaduo.

I. Jakovlev.

Sydämellinen vastaanotto kaikkialla

Kerromme lukijoillemme muutamia matkahavaintoja, vaikka jonkunverran myöhästyneenäkin, Kansallisen Teatterin matkalta Kalevalan rajonissa. Vaikutelmat ovat kaikin puolin erinomaiset. Viimeksi oli teatteri tätä ennen Kalevalan rajonissa v. 1933. Paljon on rajoni sen jälkeen kasvanut taloudellisesti ja kulttuurisesti. Traktorit pehmittävät nyt kolhoosien peltoja joka kylässä. Kaikkialle on rakennettu uusia ja remontteerattu entisiä kulttuuritaloja. Koulut, lastenseimet, sairaalat näkyvät jo kaukaa kylään saapuvalle uuden, sosialistisen elämän symbooleina.

Rinnan sosialistisen rakennustyön saavutusten kanssa kasvavat työtätekevien vaatimukset. Entistä suuremmat vaatimukset asetetaan klubeille, kirjastoille ja muille kylien kulttuurilaitoksille. Joka päivä ne saavat työtätekevien taholta huomautuksia työnsä puutteellisuuksista. Dramaattisten piirien työ ei myöskään tällä kertaa nykyisellään tyydytä rajonin työtätekevien vaatimuksia. Sen on kohottava uudelle, korkeammalle tasolle. On kasvatettava enemmän uusia voimia ja valittava siihen ihmisiä, jotka tuntevat halua työskennellä itsetoiminnallisen taiteen alalla. Ja tällaisia ihmisiä löytyy rajonissa jos kuinka paljon.

Sosialistinen rakennustyö on uudestisynnyttänyt vanhatkin ihmiset. Havainnollinen esimerkki tästä on se, että vanhat Kalevalalaulujen tuntijat saapuvat usein joukkotilaisuuksiin ja haluavat esiintyä, niinkuin tapahtui esimerkiksi Uhtualla. Näiden ihmisten omaamia kulttuuriaarteita ei rajonissa osata oikealla tavalla vielä arvostaa. Siitä on myöskin osoituksena se, ettei Kalevalan rajonista (paitsi runolaulajia) ollut ollenkaan edustusta Karjalan taiteen dekaadissa Leningradissa. Natsionalistiset ainekset ovat saaneet paljon pahaa aikaan estämällä itsetoiminnallisen taiteen kehitystä rajonissa.

Minkälaista rakkautta taidetta kohtaan tuntevat rajonin työtätekevät, siitä on parhaimpana osoituksena Karjalan valtion kansallisen teatterin esitykset, jotka saivat joka kerta täyden katsomon ja tavallisesti aina osan oli käännyttävä ovelta takaisin, kun ei voitu enempää laskea saliin. Tämän myöskin osoittivat teatterin kollektiivin järjestämät keskustelut kolhoosilaisten kanssa.

Ei ole enää kaukana se aika, kun maamme viettää Suuren Lokakuun revolutsion XX-vuotisjuhlaa. Tästä juhlasta meidän on tehtävä myös itsealotteisen taidetyön mahtava katselmus. Siihen on alettava viipymättä valmistautumaan, vedettävä esille kansan keskuudesta talantit, organisoitava ja ohjattava heitä.

Teatterimme saama yleinen vaikutelma rajonista on mitä mainioin. Haluttaa yhä useammin ja useammin käydä siellä. Matkamme antoi uusia vaikutteita, uutta voimaa meille kaikille. Yksi toivomus meillä olisi, se, että kun ensikerralla tulemme Kalevalan rajoniin vierailemaan, niin myöskin itsetoiminnallinen taide olisi kohonnut korkeammalle kuin mitä se nyt on. Kuulla kanteleen ääntä, mainioita esityksiä itsetoiminnallisilta taidekollektiiveilta, jollaiseen rajonissa ovat kaikki mahdollisuudet.

T. Lankinen, Kansallisen teatterin näyttelijä.

Tov. Ranta ei täytä lupauksiaan

Pari kuukautta sitten kävi Vilkan punktilla Iskussa toveri Ranta pitämässä Taistelevien jumalattomien liiton järjestön perustavan kokouksen. Kokouksessa valittiin henkilöt keräämään luettelo niistä, jotka haluavat liittyä järjestöön. Nopeasti ryhdyttiin toimeen, luettelo saatiin. Halukkaita oli paljon. Me käsitämme uskonnonvastaisen työn tärkeyden.

Yllämainitussa kokouksessa sovittiin niin, että tov. Ranta saapuu antamaan järjestölle tarkemmat työohjeet ja hankkii jäsenkirjat. Olemme odottaneet kohta pari kuukautta, mutta tov. Rantaa ei kuulu. Tätä ei voi käsittää muuten kuin uskonnonvastaisen työn aliarvioimiseksi. Tov. Rantaan nähden on tämä sitäkin tuomittavampaa, että puoluejäsenenä hänen tulisi näyttää esimerkkiä aktiivisuudessa uskonnonvastaisen työn järjestämisessä.

Eva Väisänen.

KOLMAS PURJEHDUSMATKA ÄÄNISELLÄ

Kahdeksan 3:nnen vajaakeskikoulun ja esikouluteknikumin tyttöä lähtivät purjehdusmatkalle Petroskoi—Kontupohja—Petroskoi. Tämän matkan suorittamisen jälkeen tytöillä on oikeus saada "Morjak"-merkki.

KUVASSA: (vasemmalta oikealle) Ljudmila Petsherina (politruk), Zhenja Gatshkina (komentaja), tov. Kotov, Albina Ohotina, Vera Semenova, Angelina Krohina. Seisovat — ryhmän vanhin tov. Mellit, Vera Bykova, Tonja Tshizhikova ja Marusja Shestihina. Foto Vshivkovin ("Fotograf").

Runoileva nuoriso ja sovettipatriotismi

Tuon tuostakin saa allekirjoittanut vihkosia tai erillisiä liuskoja täynnään nuorten kynänkäyttäjien runotuotteita. Sekä työläis- että kolhoosinuorison ja erittäinkin korkea- ja keskikouluissa opiskelevan nuorison keskuudessa on harrastusta kirjallisiin yrityksiin, eritoten runoiluun.

Tavallisesti nämä hartaan innostuksen tuotteet ovat vielä heikkoja, mikäli muotoon ja runon runollisuuteen tulee. Onpa sellaisiakin, jotka osoittavat, että nuori mies tai nainen on harrastuksensa johtanut uralle, jolla hänellä on vähemmän edellytyksiä. Joukossa on kuitenkin sellaisiakin, jotka herättävät toivoa.

Aleksei Bogdanov Vieljärven keskikoulusta kirjoittelee ahkeraan runoja. On runoja Stalinista, on kolhoosielämästä. Hänen kirjeensä osoittaa syvää harrastusta kirjallisuuteen ja halua ryhtyä "oikein huolellisesti kirjoittamaan runoja".

"Nyt pyydän anteeksi teiltä niistä runoista — kirjoittaa hän — jotka talvella lähetin. Ne runot minä kirjoitin kiirehtien. Minä en niitä edes tarkastanut kirjoitettuani, vaan heti, kun ne olivat paperilla, lähetin teille. Sen jälkeen, kun ne olin lähettänyt, minä vasta ajattelin, että niihin on varmaankin jäänyt virheitä.

Mitä tulee minun suomenkielen käyttööni, niin suoranaisessa kirjoituksessa minä en virheitä tee itsenäisissä aineissakaan, mutta runoissa, jotka minä kiireesti kirjoitan, niitä minulle vielä tulee. Ne minä voin helpolla poistaa, kun vaan käyn huolella kirjoittamaan.

Minä tiedän myöskin vertaukset, metaforat, jotka meille opettaja selvitti kirjallisuustunnilla, mutta minä en vielä osaa niitä käyttää runoissani. Opettaja minua neuvoo ja auttaa loppusointujen muodostumisessa ja käskee 4—5 kertaa uudelleen kirjoittamaan runoni. Minulla on ollut sellainen huono tapa tähän saakka, että minä en huolellisesti suhtaannu runojen kirjoittamiseen. Tästä lähtien minä käyn oikein huolellisesti kirjoittamaan runoja. Nyt tähän aikaan (kirje on kirjoitettu toukokuussa — J. V.) minä en kirjoita ollenkaan, sillä **tahdon päättää kiitettävillä arvolauseilla seitsemännen luokan.** Kesällä minä rupean taas kirjoittamaan.

Vielä kerran kiitän teitä neuvoistanne, joita minulle annoitte.

Vieljärven koulun VII luokan oppilas, Aleksei Bogdanov."

Tässä vain yksi näyte monista kirjeistä, jotka kertovat karjalaisen nuorison keskuudessa olevan syvää harrastusta runokulttuurin vastaisten vainioiden muokkaamiseen.

Myöskin Leningradin alueelta saan runovihkosia opiskelevalta kolhoosinuorisolta. Näille vielä muodollisesti hyvinkin heikoille tuotteille on ominaista **yhteinen sovettipatrioottinen henki.** Rakkaus suureen sovettimaahan, halu sitä puolustaa ja edistää sen kansojen onnea — tämä tunne henkii runoilevan nuorison melkein jokaisesta tuotteesta.

Solosin kolhoosista Leningradin alueelta lähettää runojaan pioneeri Juho Suni. Erään runonsa jokaisen värsyn aloittaa hän seuraavilla säkeillä:

Kuinka on kaunista eläákään meillä,
Vallassa Sovettein, runojen maan.

Paikoin onnistuneesti, paikoin epäonnistuen runon hallinnassa hän kehittää ajatusta, kuinka täällä sovettivallassa "kansat käy onnelan teillä, uusia voittoja saavuttamaan", kuinka "kunnoton syrjähän siirtyy", odottaen turhaan onnea, itse mitään tekemättä. Pioneeri huudahtaa:

Ennenkuin onnelan kirjaimet piirtyy,
Siihen työtä suurta tarvitaanhan.

Runohepoaan ei nuori kynämies ole vielä saanut niin kesyksi, että se tottelisi hänen kätensä ohjausta. Hän haluaisi Stalinilaisesta Konstitutsiostakin sanoa runosäkein, mutta runo ei oikein ota syntyäkseen:

Kuinka on kaunista eläákään meillä
Vallassa Sovettein, runojen maan,
Kun turvatut ollaan me pykälillä
Lepohon, työhön ja oppimaan.

Mutta rakkaus omaan sovettimaahan synnyttää saavutustemme ihailua:

Kuinka on kaunista eläákään meillä
Vallassa Sovettein, runojen maan,
Kun kaikki on täytetty ihmehillä,
Näes, Pohjoisnapakin jo valloitetaan.
Luulisko tuon nyt jo todeksi kaiken?
Oh, mistä tuo miehuus ja sankaruus,
Kun allemme alistuu estekin vaikein?..
Sen tekevi taito ja mestaruus.

Ylempänä olevasta voi sanoa: "Haparoivat jos soinnut, on vire uusi".

Ja tämäntapainen on vire useampien nuorten runoniekkojen runoissa, tulipa ne sitten Karjalasta tai Inkeristä. Sovettipatriotismin piirre on ominainen koko Sovettiliiton nuorisolle, puhumattakaan varttuneemmasta väestä.

Matsinon kylästä Leningradin alueelta lähettää runojaan koululainen Arvo Jäppinen. Ne ovat vielä täydellisesti pienen koululaisen runojen asteella, mutta niistäkin henkii sama sovettipatriotismin henki. Runo: "Niilolle" alkaa näin:

Istun yksin metsässä,
kuuntelen tuulen huminaa,
katselen kultaloistoa pilvissä
ja lasten iloista puuhinaa.

Kuten näemme, nuori kynämies ei erikoisesti valitse sanoja: "huminaa" sanaan tekaisee hän vastaavan soinnun "puuhinaa", joka ei tunnu luonnolliselta. Mutta seuraavassa värsyssä jo tulee esiin rakkaus meidän sovettivaltaamme. Se pukeutuu sanoihin:

Ah, lapsijoukko sa iloinen
kuin oletkaan onnekas!
Sun tulevaisuus, kultainen
kuin onkaan, loistokas!

Runossaan, jos sitä sellaiseksi voisi nimittää, nuori harrastaja pyrkii kuvailemaan, kuinka opinhaluisia ovat lapset ja tahtoisivat kaikki tietää. Joukko auringon paahtamia "kääpiöitä" (tällä Arvo haluaa kuvata lasten ikäluokkaa) kuuntelee, kun ohjaaja selittää "pikkulintujen töitä". Sa telee kysymyksiä:

Mitäpä pensaat puhelee
silloin, kun lehdet suhisee?
Mitäpä kuuset laulelee
silloin, kun ne humisee?
Miksi heinän äiti kylpee
illoin kyyneleissä?
Miksi sorsan poika ei vilustu,
vaikka aamuin ui kylmässä
veessä?

Sellainenkin tiedonhaluinen, joka ei vielä osaa lausua "r"-kirjainta, tiedustelee ohjaajalta:

Miksi hevosen tyttö
ei vedä lattaita?
Miksi laktolilla jalat
ovat lautaset?

Sitten seuraa rohkeita tulevaisuushaaveita:

Kun ma isoks saan,
kynnän laktolilla
pilvet sekä maan.
Joen panen kiinni,
ettei se viltaisi,
pilviin laitan aidan,
etteivät sataisi.

Ja runon tekijä, joka pensaan takana on kuunnellut tätä rohkeaa haaveilua, päättelee itsekseen:

Sä vapaasti nyt kasvat,
ei sua kenkään sorra,
voimaas, tietoas näytät
ja olet luonnon herra.

Voimaansa ja tietoansa hän luonnollisesti näyttää vasta sen jälkeen kun "koulussa alat käydä, opit ahkeraan".

Miten heikkoja muodollisesti vielä ovatkaan koululaisten runot, ne kuitenkin kertovat kaunopuheisesti siitä, että suuri synnyinmaamme kasvattaa itselleen henkisesti terveitä sovettipatriotismin läpitunkemia kansalaisia.

Epäilemättä he joukostaan esiinvetävät vielä huomattavia sovettirunouden lipunkantajia.

Jalmari Virtanen.

Aunukseen saatava autojen akkumulaattorien remonttiverstas

Autojen luku Aunuksessa, samoin kuin muissakin Karjalan rajoneissa on huomattavasti lisääntynyt, mutta autojen remonttipuoli on jäänyt paljon jälkeen.

Autojen akkumulaattoreita ei voida Aunuksessa missään korjauttaa, vaan jokaisessa tapauksessa ne on lähetettävä Petroskoihin, jonne lähetys kohottaa remonttikustannuksia moninkertaisesti. Sitäpaitsi se aiheuttaa autojen seisomista, joka vielä enemmän lisää autotalouden tappioita. Aunukseen olisi saatava autojen akkumulaattoreiden remonttiverstas, eikä sen järjestäminenkään vaatisi suuria kuluja.

Aunuksen palokunnan autonkuljettaja A. Loginov.

---

noi, että riiteleväthän rosvot saaliistaan. Mutta siihen toiseen maailmaan kuuluivat kaikki raatajat. Niille se vallanpito siellä kuului.

Ortjo jätti miehet jatkamaan pakinaansa pajan kynnykselle ja asteli ajatuksissaan pitkin rantatörmää. Hän koetti ratkaista keitä hänen tuntemistaan kuuluisi siihen Sergein raatajain maailmaan. No, taatto kuuluu siihen, Maura, Outi ja Nina kuuluvat siihen, samoin kuuluvat siihen Huoti, Petri ja ämmö. Ja sitten siihen kuuluvat vielä Gleb ja Kuisma. Maltahan! Kuisman kuulumisesta ei Ortjo ollut varma. Mutta Oleksei ei siihen kuulu.

— — —

Tämä Sotilahden elämän raiteiltaan suistuminen oli täyttänyt Mauran mielen levottomuudella ja piinaavilla aavistuksilla. Minne tahansa hän katsoikaan, näki hän murheen murtamia naisten kasvoja ja pelästyneitä lasten silmiä. Missä tahansa hän astuikaan, kuuli hän itkua ja voivotusta.

Outi oli ollut koko ajan synkän pidättyväinen. Mutta Maura näki selvästi, että Petrin vaimo kamppaili ankarasti murheen ilmoille purkautumista vastaan. Hän vältti katsomasta Petriä, joka poikkeuksena monesta muusta rekryytistä pirtissä äänettömänä istuskeli. Syrjäsilmällä katsahti hän silloin tällöin askareillaan häärivää Outia.

Näitä kaikkia asioita ajatteli Maura astellessaan pihalle pystytetylle häräkkeelle, puuhäkkyrän oksille, nauriin naatteja kuivamaan.

Tämän työn suoritettuaan päätti hän mennä Teppanaisen pirttiin katsomaan miten siellä nyt asiat ovat. Mennessään ajatteli hän Glebiä. Ei tarvitse Glebin vielä toki sotihin mennä. Ei ole kahtakolmatta vuotta nuori mies vielä täyttänyt.

Teppanaisen pirtin oven avattuaan näki Maura ämmön sukimassa Petrin tukkaa. Petri istui lautsalla pää kumarassa. Ämmö hänen vierellään pakisi ja miehen tukkaa sukimistaan suki.

Ei ollut ämmö sotaviestin kylään saapumisen jälkeen ollut hetkeäkään rauhassa. Hän oli käynyt yhtä mittaista kamppailua hänen rauhan uskoaan uhkaavaa vihollista vastaan, vaikka syrjäisestä oli näyttänyt siltä, että ämmö oli itseensä sulkeutuneena alistunut. Hän oli kyllä vaitelias. Mutta sitä enemmän hän ajatteli mielessään niitä mahtisanoja, niitä luottehia ja tekoja, mitkä uhkaavan tuhon pilvet hajoittaisivat ja päästäisivät päivän entiselleen paistamaan. Hän näki ympärillään murhetta ja tuskaa. Sitähän oli tässä omassa pirtissä, tämän oman kurkihirren alla. Kunpa voisi tuhon vaikka omasta pirtistä torjua!

Niin oli hän etsinyt kiukaan loukosta sinne ammoin kätkemänsä kamman, kuollehen su'an, millä hän monta vuotta sitten oli miesvainajansa ruumiin tukkaa sukinut. Sellainen esine on tehoisa. Niin hän oli maammoltaan oppinut. Sillä su'alla kun sukii, loittonee se vaino.

Tokko oli Petri siinä lautsalla kumarassa istuessaan edes huomannut, mitä varten se ämmö hänen tukkaansa sukii. Niin oli hän synkkiin mietteisiinsä vaipunut.

Outikin astui ovesta sisälle.

Mutta samalla hetkellä kuului kylän kujilta lähenevä huuto: "Taipaleelle, rekryytit, taipaleelle rekryytit! Tsaari kutsuu!"

Petri heräsi kuin unesta.

Hän ryntäsi jaloilleen, katsoi ympärilleen. Siinä seisoivat hänen luonaan Outi, ämmö ja Maura. Ja tuokiossa näki hän lisäksi pirttiin ryntäävän maammonsa, Huotin Irinan.

Mies otti lakkinsa ja lautsan päässä valmiina odottaneen eväskesselinsä. Sitten lähestyi hän naisia. Ämmö hänen käsiensä ulottuville ensiksi sattui.

— Jääkää terveheksi, — kuului matala mumina miehen suusta.

Silloin purkautui naisten murheen paino.

Voivotteli ämmö, valitti ja parkui Irina, itki Maura.

Mutta Outi nämä lähtevää miestä yhtaikaa syleilevät naiset syrjään tunki ja ryntäsi Petrin rinnalle. Pidätetty murhe raivasi nyt tiensä. Se valui ja virtasi yli tulvehtien. Outi takertui Petriin kuin humalaköynnös salkoon. Hän voivotteli ja oihki, itki ja valitti. "Elä sie mene, Petri, elä sie mene, Petri!" hoki poloinen Outi yhtä mittaa.

Staarostan ääni kuului ovelta:

— Suoriuhan matkaan, Petri! Venehet lähtevät pogostalle. Siellä pappi teidät Kemiin lähteviksi saattelee. Suoriu matkaan, Petri!

Ei irtautunut Outi Petristä tämän pyrkiessä siirtymään pirtistä pihalle. Miehessä hän kiinni riippui.

Venerantaan oli kerääntynyt koko kylän väki.

Monesta pirtistä näkyi venerantaa kohti hiljaa siirtyvien itkevien ja oihkivien naisten ryhmiä, joiden keskellä tsaarin sotaan lähtevä mies koki päästä eteenpäin kulkemaan odottavia veneitä kohti.

Lapsetkin olivat pelästyksestä alkaneet parkua, nähdessään maammojensa noin surkeasti valittavan ja kiinni riippuvan taatoissa.

Joltakin suunnalta kuului vielä humalainen yrittävän saada aikaan entistä remua. Mutta se tuntui nyt hukkuvan murheen raskaan painon alle. Sieltä ja täältä kuuluvat karkeat kiroukset ja naurun hörähdykset häipyivät yleiseen oihkinaan.

Staarosta liikkui edes takaisin pirttien ja valkaman välillä.

— Teräväh käykää, teräväh käykää! — hän komensi.

Mutta ei se hoputtelu mitään auttanut. Hitaasti liikkuivat lähtijäryhmät. Murhe heidän tiensä sulki.

— Mie en päästä silma, mie en päästä silma! — hoki Outi Petrille.

— Kah, päästää pitää, mennä pitää, — koki mies naiselleen sanella ja siirteli jalkojaan odottavien veneiden suuntaan. Hän tunsi Outin vartalon kiertyessä rintaansa vastaan, kuinka nainen rintansa alla kantoi uutta elämää. Hän tunsi tuskan hien helmeilevän ohimoillaan ja katsoi kuin apua anoen maammoonsa, ämmöön ja Mauraan. — Päästä pitää, mennä pitää.

Miehiä oli jo asettunut veneisiin.

— Suoriuhan, Petri! — kuului joku huutavan.

Silloin tarttui Petri Outin käsiin, koki niitä hellävaroen irroittaa kaulaltaan. Mutta tämän yrityksen tuntiessaan pusertui Outi entistä lujemmin mieheensä.

— Mie en päästä silma, mie en päästä silma!

Petri pyyhkäsi hikistä otsaansa. Sitten tarttui hän lujalla otteella Outin käsiin ja riipaisi ne irti kaulaltaan.

— Jää terveheks, Outi! — Petri hätäisesti häkelsi ja naisen syleilystä itsensä vapautettuaan muutamalla harppauksella hyppäsi veneeseen.

Veneet erkanivat rannasta.

— Mie en päästä silma, mie en päästä silma! — kuului etenevään veneeseen rannalla käsiään ojentelevan Outin huuto.

Sen jälkeen tuupertui Outi rantasomerikolle. Ämmö, Irina ja Maura valelivat hänen päätään vedellä.

Mutta veneet etenivät etenemistään. Pian ne jo kääntyivät näkymättömiin Kaimaniemen taakse.

VIIME TIEDOT

Taistelut Pohjois-Kiinassa

Shanghai, 28 heinäk. (TASS). Tietotoimisto Central News tiedoittaa, että tänään kiinalaiset sotajoukot valloittivat lentokentän Haotsitanissa (etelään Peipinistä) ja ottivat siellä haltuunsa 7 japanilaista lentokonetta. Kiinalaiset sotajoukot pudottivat yhden japanilaisen pommittajalentokoneen, joka lensi Sijuanin yllä ja pudotti pommeja kiinalaisten kasarmeihin.

Voimakkaan pommituksen seurauksena 29:nnen armeijan kasarmit Sijuanissa ja Inshissä (Peipinin ympäristössä) ovat tulen vallassa. Huomattuaan etukäteen ilmapommituksen alkamisen, sotajoukot ja siviliväestö vastaavasti valmistautuivat siihen ja siksi on vähän uhreja

Taistelut laajenevat

LONTOO, 29 heinäk. (TASS). Reuter tiedoittaa, että heinäkuun 29 päivänä ulkomaisten konsessioiden alueella Tjantzinissa on julistettu erikoistilanne. Englantilaiset sotajoukot ja vapaaehtoiset ovat taisteluvalmiina.

Kaksi japanilaisten miinalaivaa, jotka ovat saapuneet Tanguun, ovat pommittaneet Takussa olevia kiinalaisia sotajoukkoja, minkä jälkeen rantaan laskettiin japanilainen joukko-osasto, joka nyt yrittää pakottaa kiinalaiset sotajoukot poistumaan. Koko Tangu-Takun rajonissa on käynnissä laukausten vaihto kiinalaisten ja japanilaisten sotajoukkojen välillä, jotka ovat Beihejoen vastakkaisilla rannoilla.

Kiinalaisten sotajoukkojen hallussa on läntinen ja keskuksen rautatieasema Tjantzinissa. Japanilaisten käsissä on kaupungin itäinen asema, joka on englantilaisen konsession alueella. Kiinalaiset sotajoukot ovat kuitenkin miehittäneet itäiselle asemalle vievän radan ja ampuvat jokaista, joka yrittää lähestyä asemaa. Kiinalaisten suojelusjoukkojen yritys valloittaa Tjantzinin itäpuolella oleva japanilaisten lentokenttä ja arsenaali aiheutti vakavan yhteentörmäyksen. Japanilaisten lentokoneet nousivat ilmaan tältä lentokentältä ja torjuivat kiinalaisten sotajoukkojen hyökkäyksiä, pudotellen pommeja ja ampuen kiinalaisia konekivääreillä.

Kiinalaisten sotajoukkojen suuret joukko-osastot ovat miehittäneet kaikki kylät Tjantzinin ympäristöllä. Kiinalaisten sotajoukkojen hallussa on myöskin Beitsanin asema.

Nankaissa on 200 japanilaista sotilasta jäänyt yliopistorakennukseen, jonka kiinalaiset sotilaat ovat saartaneet.

* * *

LONTOO, 29 heinäk. (TASS). Kuten Reuter tiedoittaa, osasto japanilaisia lentokoneita on tänään pommittanut Tjantzinin tärkeimpiä rakennuksia, siinä luvussa yliopistoa, keskusasemaa ja miliisistaabin rakennusta. Kaikki nämä rakennukset ovat tulessa.

* * *

TOKIO, 29 heinäk. (TASS). Tänä aamuna kello 2 alkoivat sotatoimet laajassa mitassa Tjantzinin rajonissa. Viimeisten tietojen mukaan kello 11,30 katutaistelut kaupungissa vielä jatkuivat.

Japanin meriministeristön virallisen tiedonannon mukaan ovat Japanin merivoimat tänään kello 8,15 yhdessä armeijan joukko-osastojen kanssa aloittaneet hyökkäyksen Takua vastaan.

Kiinan väestö vaatii päättävää vastarintaa

SHANGHAI, 29 heinäk. (TASS). Tietotoimisto Central News tiedoittaa, että Peipinin, Shanghain, Nankinin ja muiden kaupunkien väestö on voimistuttanut 29:nnen armeijan tukemista taistelussa japanilaisia vastaan.

Peipinin opettajat ovat kääntyneet telegrammilla Tshankaishin puoleen, vaatien maan kaikkien ihmis- ja aineellisten resurssien mobilisoimista vastarintaan ryhtymistä varten agressoria vastaan.

Ennennäkemätön patriotismin henki on vallannut Peipinin ylioppilaat.

Ljaotzhunkain (Sunjatsenin kannattaja) leski on kääntynyt telegrammilla Kiinan naisliikkeen kaikkien johtajien puoleen, kutsuen kehittämään kamppailun Japanin imperialisteja vastaan.

Tsinanin väestö on tervehtinyt suurella innostuksella päätöstä vastarintaan ryhtymisestä Japania vastaan.

Kiinalaisten sotajoukkojen voitto

Lontoo, 28 heinäk. (TASS). Reuterin tietotoimisto tiedoittaa, että Kiinan viranomaiset virallisesti tiedoittavat, että kiinalaiset sotajoukot ovat valloittaneet Lanfanin ja Fyntain asemat, jotka olivat japanilaisten joukkojen hallussa. Kiinalaiset sotajoukot ovat hajoittaneet rautatiesillan lähellä Untsunin asemaa (40 kilometriä Lanfanista).

Shanghain ja toisten kaupunkien kiinalainen väestö suurella riemulla juhlii kiinalaisten sotajoukkojen voittoa.

Lontoo, 28 heinäk. (TASS). Kiinalaiset viranomaiset Shanghaissa ovat ilmoittaneet, että kiinalaiset sotajoukot ovat valloittaneet Tuntzhoun kaupungin, (Hebein valtion pääkaupungin, Peipinin itäpuolella). Taistelussa Tuntzhoun valloittamisen puolesta ensi kerran osallistuivat Kiinan ilmailuvoimat.

Japanilaiset keskittävät lentovoimiaan

Shanghai, 28 heinäk. (TASS). Viimeisten tietojen mukaan on Tjantzinin lentokentälle keskitetty 62 japanilaista sotilaslentokonetta. "Shunbao" tiedoittaa, että Tjantzinin ympäristöllä japanilaiset pikaisesti ovat rakentaneet neljä lentokenttää, joihin on keskitetty 100 japanilaista sotilaslentokonetta.

Andrei Grigorjevitsh Jevsejevin ruumisarkun ääressä

Karjalan TpKK:n ja Sovnarkomin saliin on asetettu korokkeelle ruumisarkku, jossa lepää Andrei Grigorjevitsh Jevsejev.

On vaikeaa uskoa, että tuossa tuhansien elävien ja moniväristen kukkasten ympäröimässä ruumisarkussa lepäävä henkilö on todellakin kuollut...

Vasta äsken hän energisesti työskenteli työpöytänsä ääressä, teki puoluetyötä hänelle ominaisella uskollisuudella ja kiihkolla. Herkkä huomaavaisuus, mainio toverisuhde ja bolshevistinen asiallisuus oli hänelle ominaista...

Mutta kuolema ei säästä parhaitakaan. Armottomasti ja odottamattomasti se tempasi Andrei Grigorjevitshin riveistämme — puolueelle ja sovettien maalle uskollisen pojan.

Hän on vaiti... On niin elävän ja herttaisen näköinen kuin eläissäänkin...

Ruumisarkkua ympäröivät NKP(b):n Karjalan Aluekomitean, Karjalan hallituksen, NKP(b):n Petroskoin kaupunkikomitean ym. järjestöjen, omaisten ja sukulaisten laskemat seppeleet, sekä tuhannet elävät kukkaset.

Salissa vallitsee hiljaisuus... hiljaa vaihtuvat kunniavartiostot... Vainajan omaiset, ystävät, rintama- ja työtoverit sekä laajat tuttavajoukot kulkevat ruumisarkun ohi paljastetuin päin ja pysähtyvät hetkeksi vainajan arkun ääreen viimeisen kerran hyvästelläkseen rakastamaansa toveria...

Pienin väliajoin orkesteri esittää surumusiikkia. Orkesterin sävelistä tulvii ilmoille kaipuun tunne, jonka on aiheuttanut kuoleman säälitön käsi...

Viimeisinä kunniavartiostossa seisovat tt. Nikoljskij, Arhipov, Bushujev, Petrovskij, Leoninok, Polin, Romanov ja Ivanov.

Tt. Nikoljskij, Arhipov, Bushujev, Romanov, Denisov, Orel, Filimonov, Zavodov, Heikkonen, ym. kantavat ruumisarkun autoon joka hukkuu seppeleisiin ja kukkasiin...

Lukuisat puolue- ym. järjestöt, sekä suuri määrä kaupungin ja rajonien työtätekeviä on saapunut saattamaan Andrei Grigorjevitshia viimeiselle matkalleen. Surusaattue lähtee Zarekan hautuumaalle...

Bolshevikin viimeinen matka

Verkalleen vierii punaisiin verhottu auto kohti Zarekan hautuumaata. Hiljaa liehuvat surunauhoihin verhotut liput lämpöisessä tuulessa.

Tuhannet ja tuhannet Petroskoin sekä rajoneista saapuneet työtätekevät saattavat viimeisellä matkalla rakastettua toveria, taistelijaa.

Surumiitingissä ensimmäisenä puhuu Karjalan TpKK:n puheenjohtaja tov. **N. V. Arhipov.**

Toverit! Ennenaikainen kuolema tempasi riveistämme tulisen bolshevikin, Leninin-Stalinin asian puolesta leppymättömän taistelijan. Puolue menetti uskollisen pojan, entusiastin, ihmisen, joka koko kiehuvan energiansa voimalla taisteli pelottomasti puolueen linjan puolesta, paljastaen ja säälimättä murskaten luokkavihollisen.

Lapsesta pitäen sai Andrei Grigorjevitsh taistella kulakkien ja metsäkapitalistien riistoa vastaan. Kun Suuren Lokakuun revolutsion ensimmäiset mainingit vierivät Vieljärvelle, liittyi Andrei Grigorjevitsh leimuavalla innolla ja energialla sovettivallan puolesta taistelijain ensiriveihin, iskien säälittä luokkavihollisia, kulakkeja ja valkosuomalaisia bandiitteja.

Andrei Grigorjevitsh Jevsejev oli sanan todellisessa mielessä bolsheviki, puolueelle loppuunsaakka rajattomasti uskollinen. Puoluetyö oli hänen perustehtävänsä. Sille hän antoi koko ehtymättömän energiansa, taitonsa ja tietonsa. Yli 15 vuotta hän työskenteli esimerkillisenä bolshevikina työtätekevien asian puolesta.

Huolimatta huonosta terveydestään, ei hän hetkeksikään lakannut työskentelemästä, jonka keskeytti vasta sydän, joka kieltäytyi toimimasta.

Kallis Andrei Grigorjevitsh! Karjalan työtätekevät eivät tule sinua unhoittamaan koskaan. Sinun muistosi ja työsi tulee heidän muistossaan säilymään aina, sinun herkkä ja huomaavainen suhtautumisesi työtätekeviin, heidän tarpeisiinsa.

Andrei Grigorjevitsh Jevsejev oli useiden vuosien ajan NKP(b):n Karjalan Aluekomitean, Petroskoin Kaupunkikomitean, Karjalan ASSR:n TpKK:n ja Petroskoin Kaupunkisovetin jäsen, jotka tehtävät hän täytti suurella tunnollisuudella.

Kallis Andrei Grigorjevitsh! Me muistamme aina sinut Leninin-Stalinin asian puolesta leppymättömänä taistelijana. Sinun työsi on meille kaikille esimerkkinä. Sen työn, joka sinulta jäi kesken, me viemme loppuun saakka, kommunismin täydelliseen voittoon.

Hyvästi, kallis Andrei Grigorjevitsh, hyvästi!

NKP(b):n Petroskoin Kaupunkikomitean ja Petroskoin Kaupunkisovetin puolesta puhuu Kaupunkikomitean sihteeri tov. **Romanov:**

Sinun ennenaikainen kuolemasi, Andrei Grigorjevitsh, oli raskas menetys kaikille Karjalan työtätekeville.

Sinä olit esimerkillinen bolsheviki meille kaikille. Koko elämäsi, nuoruudestasi asti sinä annoit puolueen asialle. Kivääri kädessä sinä puolustit sovettivaltaa sen vihollisia vastaan, ja peräänantamattomasti taistelit puolueen linjan puhtauden puolesta. Paljon sinä annoit voimistasi ja tiedoistasi Petroskoin puoluejärjestön hyväksi.

Asian, jonka puolesta sinä taistelit, jolle annoit elämäsi, me tulemme viemään kommunismin täydelliseen voittoon.

Hyvästi, kallis Andrei Grigorjevitsh!

Vieljärven rajonin puolue- ja sovettijärjestöjen ja rajonin kaikkien työtätekevien puolesta lausuu viimeisen tervehdyksen NKP(b):n Rajonikomitean sihteeri tov. **Z. V. Denisov:**

Syvällä surulla ottivat Vieljärven rajonin työtätekevät vastaan tiedon sinun ennenaikaisesta kuolemastasi. Vieljärvellä alkoi sinun revolutsioninen toimintasi. Sinä olit ensimmäisenä organisoimassa partisaanien joukkuetta, ensimmäisenä lyömässä valkosuomalaisia bandiitteja. Ja koko rikkaan elämäsi sinä olit ensimmäisten taistelijain riveissä Leninin-Stalinin asian puolesta.

Sinun elämäsi ja työsi on esimerkkinä nuorisolle. Sinusta he voivat ottaa oppia, joka taistelit aina pelottomasti puolueen asian puolesta. Tällaisena tuntevat Vieljärven työläiset sinut ja tulevat aina säilyttämään muistossaan.

Leninin-Stalinin asian, jolle sinä annoit koko elämäsi, me viemme puolueemme KK:n ja suuren Stalinin johdolla kommunismin täydelliseen voittoon.

Surumiitinki on päättynyt. Hiljaan laskevat omaiset, lähimmät ystävät ja taistelutoverit punaisen arkun, jossa lepää bolsheviki Andrei Grigorjevitsh Jevsejev, maan poveen.

Lukemattomat punaisten nauhojen verhoamat seppeleet, ruusunpunaiset, vaaleanpunaiset, kirkkaanpunaiset kukkakimput täyttävät umpeen luodun haudan, muuttaen sen punaiseksi kukkakummuksi.

Hyvästi Andrei Grigorjevitsh! Karjalan työtätekevät säilyttävät aina sinun muistosi, sinun rajattoman rakkauden ja uskollisuutesi Leninin-Stalinin asialle.

Sovettiliiton zhurnalistit Suomessa

Helsinki, 26 heinäk. Sovettiliiton zhurnalistien edustajisto, päättäen matkustelemisensa Suomessa, saapui tänä päivänä Helsinkiin. Heinäkuun 23 päivän illan vietimme Punkaharjalla, Suomen yhdellä kauneimmalla seuduila, jota ylistää suomalainen kansallisrunoilija Runeberg. Se on Suomen ihmeellisen kaunis kolkka. Suorat, aivankuin veistetyt hongat, tuuheat pensaat heijastuvat järven tyyneen pintaan. Muuten, tämä ei ole järvi, vaan kokonainen järviketju.

— Meidän luontomme on karu — sanoo suomalainen matkakumppanimme. — Me tarvitsemme paljon aikaa ja tarvitsemme rauhaa, että voisimme ottaa maastamme sen, mitä on sen graniittikuoren alla.

Seuraavana päivänä me näimme Vuoksenniskalla ja Imatralla, miten käytetään hyväksi Suomen perusrikkauksia — metsää ja vettä. Tornator paperitehtaalla kauniit hongat hienonnetaan, keitetään sulfaattiammeissa, muutetaan paperimassaksi ja 116 metriä pitkän suunnattoman koneen päässä kiertyvät valmiin valkoisen paperin rulliksi. Tämä tehdas antaa 100 tuhatta tonnia paperia vuodessa.

Viipurissa me tarkastelimme kaupunkia, sekä myöskin suurta Koiviston puutavaraeksporttisatamaa, joka sijaitsee kaupungin lähellä. Viipurissa meitä ottivat vastaan yhden suurimman maitotuotteita eksportteeraavan yhtymän — "Valion" edustajat, yhtymän, joka on yksi ensimmäisistä Suomen ja Sovettiliiton välisten suhteiden järjestämisessä.

Suomen meijerien omistajat valittelivat sitä, että heidän on vaikea tehdä kauppaa niiden maiden kanssa, jotka politiikkansa loosungiksi ovat julistaneet: "Tykkiä voin asemesta".

Suomen hallituksen ja siihen kuuluvien puolueiden — (maalaisliittolaisten ja sosialidemokraattien) edustajat, näiden puolueiden sanomalehdet, sekä myöskin teollisuudenharjoittajien edustajat ottavat hyvin vastaan sovettizhurnalisteja, osoittavat heille kaikkea mahdollista apua, järjestävät ystävällisiä vastaanottoja. Niinkutsuttujen edistysmielisten lehtien oikea sivusta joko vaikenee tahi pyrkii olemaan mahdollisimman vaatimattomasti edustettuna toisten järjestöjen järjestämissä vastaanottotilaisuuksissa. Oikeistolainen sanomalehdistö tosin sallii joskus kärkevämpääkin esiintymistä.

Kun me saavuimme Helsinkiin, sosialidemokraattinen lehti "Suomen Sosialidemokraatti" tavanmukaisen kansainvälisen kohteliaisuuden merkeissä julkaisi tervehdyskirjoituksen venäjänkielellä. Tämän johdosta fasistinen lehti "Ajan Suunta" nosti kovan hälinän, sanoen, että kirjoituksen julkaiseminen "moskovalaisten" kielellä Suomessa on häpeä. Tänään sama lehti julkaisi toisen kirjoituksen, jossa moittii Suomen hallitusta siitä, että sovettizhurnalisteille, jumalattoman maan edustajille, näytettiin Turun tuomiokirkkoa, joka on suuri historiallinen muistomerkki Suomessa. Aivankuin vastaten fasististen shovinistien näihin hyökkäyksiin hallitus järjesti meille tänään Helsingissä lämpimän vastaanoton.

Virkaatekevä ulkoministeri, kauppa- ja teollisuusministeri Voionmaa (ulkoministeri Holsti on lomalla) järjesti sovettizhurnalistien kunniaksi vastaanottotilaisuuden, jossa olivat läsnä ulkoministeriön korkeimmat virkamiehet ja sanomalehdistön edustajat.

Tähän vastaanottotilaisuuteen saapui Suomen pääministeri Cajander, joka tervehti sovettizhurnalisteja ja keskusteli heidän kanssaan pitkän aikaa. Suomen pääministeri on botanikan professori. Hän kertoi meille tieteellisistä tutkimusmatkoistaan Siperiaan ja erikoisesti Jakutiaan, jossa hän on käynyt useita kertoja.

Ulkoministeriön vanhassa huvilassa, joka aikaisemmin on ollut Suomen tsarististen kenraalikuvernöörien virkatalo, meitä odotti mielenkiintoinen yllätys: 90-vuotias suomalainen sanomalehtimies Georg Freser, Pushkinin tuotteiden kääntäjä suomenkielelle, luki Suomen kansallisrunoilija Runebergin runoja venäjänkielellä.

Illalla sovettizhurnalistien kunniaksi oli banketti, jonka järjesti Suomessa oleva SSSR:n lähetystö. Banketissa olivat läsnä Suomen hallituksen edustajat, Moskovassa oleva Suomen lähettiläs vapaaherra Koskinen, Suomen professorien, yhteiskunnallisuuden ja sanomalehdistön edustajia ym.

Virkaatekevä ulkoministeri Voionmaa laajassa puheessaan tervehti sovettizhurnalisteja. Hän sanoi, että hänen syvän vakaumuksensa mukaan, Suomen ja Sovettiliiton väliset naapuruussuhteet perustuvat siihen syvään sympatiaan ja syvään kunnioitukseen, mikä vallitsee Suomen kansan ja SSSR:n kansojen välillä.

"Te olette — sanoi hän — matkustellessanne nähneet maamme. Se ei ole niin suuri kuin teidän suunnaton sovettimaanne. Suomen kansa rakastaa vapauttaan, mutta se kunnioittaa myöskin toisten maiden hallitsemismetodeja. Meidän kansamme haluaa rauhaa naapurinsa kanssa, se haluaa elää ystävyydessä Sovettiliiton kansojen kanssa, osoittaen niille ja saaden niiltä keskinäistä apua. Me toivomme, että teidän vieraskäyntinne Suomeen tulee vaikuttamaan Sovettiliiton ja Suomen naapuruussuhteiden edelleen lujittumiseen. Minä kiitän teitä sydämellisesti ja sanon teille "näkemiin!"

B. Mihailov.

Puutavaran hakkuu ja ajo

Karelles-trustissa heinäkuun 20 päivään mennessä

Tuotantolaitokset	Kvarttaaliplaanin täyttö hakkuussa %%	Vuosiplaanin täyttö hakkuussa %%	Kvarttaaliplaanin täyttö ajossa %%	Vuosiplaanin täyttö ajossa %%
Kantalahden lespromhoosi	14,0	85,0	24,3	89,6
Kiestingin "	4,5	69,2	2,7	61,4
Tshupan "	2,1	94,8	2,5	88,3
Ambarnajan baasa	20,5	4,1	16,8	4,8
Kemin lespromhoosi	14,1	67,4	19,3	67,0
Uhtuan "	15,5	52,7	15,0	61,5
Rukajärven "	3,7	59,2	5,0	70,5
Tunkuan "	19,5	43,4	11,8	71,2
Sorokan "	8,2	60,4	10,8	57,2
Idelin baasa	8,5	3,0	—	—
Paatenen lespromhoosi	7,9	35,6	8,0	40,6
Losinajagoran baasa	9,5	18,5	4,8	13,5
Petrovskin lespromhoosi	12,5	45,6	11,7	41,8
Motorinon baasa	—	—	64,4	3,5
Lintujärven baasa	10,9	3,5	14,7	7,9
Kontupohjan lespromhoosi	8,3	50,8	16,1	70,8
Santalan baasa	3,5	1,5	33,5	1,7
Prääsän lespromhoosi	—	52,3	—	42,1
Kintaan baasa	4,4	1,8	5,4	3,4
Krakulin "	6,0	2,6	6,9	3,4
Matroosan "	8,4	38,2	5,6	38,4
Vilkan "	4,3	50,1	6,5	43,4
Lososinan "	9,7	45,7	9,7	45,6
Derevjannajan "	10,3	37,6	4,5	32,7
Pjazhijevoselän "	6,3	32,4	3,2	32,7
Pain "	7,7	33,2	9,1	28,6
Latvan "	5,1	27,9	9,1	33,1
Paatjärven "	19,8	71,5	12,1	56,1
Vieljärven lespromhoosi	13,7	45,1	6,5	61,3
Aunuksen "	13,4	40,6	16,8	55,6
Suurlahden ratapölkkysaha	—	—	—	36,1
Yhteensä	8,6	41,8	8,9	49,1

Kolhoosin omaisuuden tuhoojat edesvastuuseen

Keväällä v. 1937 tuhottiin Suopassalmen (Kalevalan rajoni) kolhoosissa "rehun puutteessa" yhdeksän hevosta.

Kolhoosin hallinto selvitti tutkijalle asian siten, että "hevosten kuoleminen johtui siitä, kun kolhoosi ei täyttänyt v. 1936 heinänkorjuuplaania. Näin ollen rehu ei riittänyt karjalle talven yli ja 9 hevosta kuoli".

Perehdyimme asiaan syvällisemmin. Kolhosnikat osoittivat, että juuri v. 1936 kesällä kolhoosi korjasi heinää 18 kilometrin päästä kylästä noin 25 kuormaa. Kolhoosin hallinto ei pitänyt aikanaan huolta heinien hakemisesta, heinät jäivät kelirikon ajaksi metsään ja ovat vieläkin siellä. Näillä heinillä olisi karja helposti mennyt talven yli.

Kolhoosin hallinto, paremmin kun selsovettikaan (puheenjohtaja I. Tervo) ei ole tähän mennessä paljastanut hevosten tuhoojia ja kolhoosi kärsi suuren tappion.

P. L. E. L.

Yleiskarjalaiset rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailut

KILPAILUJEN TOISENA PÄIVÄNÄ — SAAVUTETTIIN KAKSI UUTTA YLEISKARJALAISTA ENNÄTYSTÄ JA YKSI SOVETTILIITON ENNÄTYS

Kilpailun toinen päivä antoi parempia tuloksia kuin kilpailun ensimmäinen päivä. Merkittävät tulokset saavutettiin 110 m. aitajuoksussa ja naisten 500 metrin juoksuissa. Sää oli erittäin hyvä ja suotuisa kilpailun suoritukselle.

Miesten 100 m. juoksun voitti E. Karhu, Kontupohja, tuloksella 11,6 sek., toisena Välimaa, "Dynamo", 11,7 sek., kolmas Smirnov, Puutosi, 12,1 sek.

110 m. aitajuoksun voitti Kuosmanen, "Spartak", tuloksella 17,4 sek., saavuttaen uuden yleiskarjalaisen ennätyksen, joka on 0,2 sek. parempi hänen viime vuonna saavuttamaansa yleiskarjalaista ennätystä.

Naisten 500 m. juoksu muodostui erittäin jännittäväksi. Startille rivistyvät toisten mukana parhaat juoksijat Jalava, "Spartak", Torvinen, Puutosi, Hämäläinen, "Spartak". Kajahtaa starttilaukaus. Jo alussa ottaa johdon käsiinsä Jalava ja yleisön suosionosoituksien raikuessa saapuu ensimmäisenä maaliin ajalla 1:21,3, saavuttaen uuden yleiskarjalaisen ennätyksen, joka on 0,9 sek. parempi hänen viime vuonna saavuttamaansa yleiskarjalaista ennätystä. Tulos on myös parempi tyttöjen yleisliittolaista ennätystä. 2) Torvinen 1:23,0. Kolmantena saapui maaliin Hämäläinen ajalla 1:23,1 sek.

PEKKA KIRILLOV,
Kalevalan rajoni, 5.000 m. juoksun voittaja.

(Fotot — Ankudinov)

EUGEN KARHU,
Kontupohja, rekordisti.

Yleistä huomiota sai osalleen miesten 5.000 m. juoksu. Kilpailua johti koko matkan Kirillov. Hänen 1.000 m. väliaikansa oli 2:55, 2.000 m. 6:06, 3.000 m. 9:29. Kirillov saapui maaliin varmana voittajana tuloksella 16:15,19, toinen Sesjunen, PAT, 16:38,9 sek., kolmas Moshnikov, Kantalahti, 18:09,2 sek.

Miesten 400 m. finaalijuoksussa saavuttivat parhaat tulokset Vertti, Pedinstituutti, 56,0 sek., Mäki, Pedinstituutti, 56,8, Salonen, Metsä- ja uittotyöläisten ammattiliitto, 57,9 sek.

Naisten 100 m. finaalin voitti Oinonen, "Dynamo" tuloksella 13,4 sek., Makarevitsh, Karhumäki, 13,5, Gavkina, Tunkua, 14,1.

Korkeushypyssä ensi ja toisen palkan jakoivat keskenään Karhu, ja Kuosmanen tuloksella 165 cm. Lähinnä Nikolin, Karhumäki, 155 cm.

Kuulantyöntö: 1) Vesa, Dramaattinen teknikumi, 11 m. 19 cm., 2) Karhu 10.76, 3) Vertti, 10.63.

Keihäänheitto: 1) Tshulilova, PAT, 22 m. 44 cm., 2) Jefimova, Sorokka, 18.15, 3) Kuznetshova, Aunus, 16.11.

Kymmenottelussa johtaa viiden lajin jälkeen Karhu, Kontupohja, 2.915 pisteellä, 2) Vertti, Pedinstituutti, 2.515 pist., 3) Kuosmanen, "Spartak", 2.484 pist.

Tänään jatkuvat kilpailut täsmälleen kello 11 päivällä.

P. Talsi.

Sprintterimme **TORVINEN** ja **JALAVA**,
joilla on loistava tulevaisuus edessään juoksujen alalla.

Kirjeisiimme vastataan

Aino Forsellin kirjoitukseen **"KONTUPOHJAN SAUNA TYÖSKENTELEE HUONOSTI"** ("P. K." N:o 139, 22/VI—37) ja **P. Veijolaisen** kirjoitukseen **"KONTUPOHJAN ASUTUSSOVETIN FINANSSISEKTSIA TOIMII HUONOSTI"** ("P. K.." N:o 106, 11/V—37) Kontupohjan asutussovetin puheenjohtaja vastaa, että kirjoitukset ovat olleet paikkansapitäviä. Kunnallistrustin johtajalle on annettu tehtäväksi epäkohtien poistaminen saunan työstä. — Asutussovetin presidiumi on käsitellyt finanssisektsian työn ja ryhtynyt toimenpiteisiin sektsian työn parantamiseksi.

S. Salon kirjoitukseen **"MIKSI KIRJASTOT EIVÄT SAA KIRJOJA?"** ("P. K." N:o 110, 16/V—37) johdosta Karjalan VKK:n kirjastosektorin johtaja tov. Sinitsin tiedoittaa, että kirjoitus on ollut todenperäinen. Pääsyynä on ollut se, että rajonien finanssiosastot ja selsovetit eivät ole aikanaan siirtäneet rahoja kirjastokollektorille. Asian säännöstelemiseksi VKK ja kirjastokollektori on suorittanut rajoneissa tilanteen tarkastuksen ja vastaisuudessa tullaan narkomin määräyksen laiminlyöjiä kohtaan sovelluttamaan ankarampia vaikutustoimenpiteitä.

A. J:n kirjoitus **"POLITVALISTUSTYÖTÄ MAASJÄRVEN KOLHOOSISSA EI TEHDÄ"** ("P. K." N:o 121, 22/V—37) osottautui todenperäiseksi. VKK:n KT:n ja klubisektorin inspektori Kipur tiedoittaa, että nyt on asiassa saatu parannus aikaan.

E. Wathènin kirjoituksen **"HUOLIMATON POSTINKANTAJA"** ("P. K." N:o 128, 6/VI—37) johdosta postikonttorin päällikkö tov. Botshanovskij tiedoittaa, että kirjoitus on ollut paikkansapitävä. Postinkantajalle on annettu rangaistus hallinnollisessa järjestyksessä.

Isakovin kirjoituksen **"YHTEISKUNNALLISEN OMAISUUDEN SUOJELUS PYHÄKSI"** ("P. K." N:o 130, 9/VI—37) johdosta Kiestingin lespromhoosin tirehtööri tiedoittaa, että kirjoitus on ollut todenperäinen. Fadejev on eroitettu työstä ja asia on annettu oikeuteen.

L. Saton kirjoitukseen **"POSTI JARRUTTAA LEHTIEN TILAAMISTA"** ("P. K." N:o 130, 9/VI—37) Kontupohjan yhteysosaston johtaja tunnustaa todenperäiseksi ja syyksi selittää sen, että lehden tilausosasto oli kadottanut postin antaman tilauksen, josta aiheutui keskeytys lehden saamisessa. Asia on nyt järjestetty.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjalun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор матернала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР. гор. Петрозаводск. Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-1010 Заказ № 2509 Тираж 5887